

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
91/C 177/01	nr. 19/90 af José Valverde López til Kommissionen Om: Medlemsstaternes vedtagelse af lovgivning om overholdelse af bestemmelserne for »god laboratoriepraksis«	1
91/C 177/02	nr. 79/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Tab af europæiske arbejdspladser som følge af import fra Japan	1
91/C 177/03	nr. 138/90 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Forråd af æblemos og grønsagskonserves i Vestberlin	2
91/C 177/04	nr. 248/90 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Skadelige indvirkninger på miljøet i Sierra Norte de Madrid	3
91/C 177/05	nr. 398/90 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Luftforurening i Valladolid (Supplerende svar)	3
91/C 177/06	nr. 428/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Tilladelse til dumping af kemisk industriaffald	4
91/C 177/07	nr. 619/90 af John Bird til Kommissionen Om: Handel med katteskind	4
91/C 177/08	nr. 635/90 af Marc Galle til Kommissionen Om: Dumpning af affald i Nordsøen	5
91/C 177/09	nr. 798/90 af Carlos Carvalhas og Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Vild fyr (Supplerende svar)	5
91/C 177/10	nr. 838/90 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Tilskud til mejeriindustrien (Supplerende svar)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 177/11	nr. 896/90 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Overensstemmelse mellem Kommissionens svar	6
91/C 177/12	nr. 1211/90 af François-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: EF-programmet FLAIR (Supplerende svar)	7
91/C 177/13	nr. 1346/90 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Beretningen om Euratoms sikkerhedskontrol virksomhed — uranminer og -anlæg (Supplerende svar)	7
91/C 177/14	nr. 1618/90 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Hundegalskab	8
91/C 177/15	nr. 1942/90 af James Ford til Kommissionen Om: Hundegalskab	8
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1618/90 og nr. 1942/90	8
91/C 177/16	nr. 2164/90 af Thomas Spencer til Kommissionen Om: Personalepolitik i generaldirektorat VIII	8
91/C 177/17	nr. 2317/90 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: Forskellige adgangspriser i museer på grund af nationalitet	8
91/C 177/18	nr. 2325/90 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Fællesskabspolitikken vedrørende salg og betalingsfrist	9
91/C 177/19	nr. 2510/90 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Tilbagetrækning af Francisco Paesas akkreditering ved EF	9
91/C 177/20	nr. 2537/90 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Anvendelse af fællesskabsbestemmelserne	10
91/C 177/21	nr. 2711/90 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Kommissionens finansiering af de sociale partneres aktiviteter	10
91/C 177/22	nr. 2716/90 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Virksomhedsstøtte	11
91/C 177/23	nr. 2822/90 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Antallet af vandrende arbejdstagere i Fællesskabet	11
91/C 177/24	nr. 2854/90 af François Musso til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem EF og Japan — japanske motorkøretøjer	12
91/C 177/25	nr. 2920/90 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Det græske elektricitetsselskab og miljøet	12
91/C 177/26	nr. 2921/90 af Thomas Maher til Kommissionen Om: Fællesskabets fødevareimport	13
91/C 177/27	nr. 2922/90 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Flyulykken ved Stadel Weiach	13
91/C 177/28	nr. 2923/90 af Sylviane Ainardi til Kommissionen Om: Virkningerne af anvendelsen af mælkekvote for beskæftigelsen inden for landbruget og landbrugsfødevareindustrien	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 177/29	nr. 2946/90 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Kommuneplanen for Llanes og miljøbeskyttelse	14
91/C 177/30	nr. 2966/90 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Dumpning af giftigt affald i Nicaragua	14
91/C 177/31	nr. 2976/90 af Richard Simmonds til Kommissionen Om: Opfyldelse af EF-direktiver	15
91/C 177/32	nr. 2985/90 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion	15
91/C 177/33	nr. 2987/90 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: EF-midler til fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion	16
91/C 177/34	nr. 2991/90 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Portugisiske arbejdstageres løn	17
91/C 177/35	nr. 2994/90 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond: Støtte til omstrukturering	19
91/C 177/36	nr. 43/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: De små og mellemstore virksomheders problemer med at opnå støtte fra ESF	19
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2994/90 og nr. 43/91	19
91/C 177/37	nr. 2996/90 af Eolo Parodi til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for akupunktur-praktikanter	19
91/C 177/38	nr. 3005/90 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Gennemførelse af Parlamentets beslutning fra 1987 om afskaffelse af alle former for motorvejsafgift	20
91/C 177/39	nr. 3011/90 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Bosman-sagen — Fri bevægelighed for professionelle sportsfolk	21
91/C 177/40	nr. 3012/90 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: Manglende opfyldelse af dommen i sagen Dona/Mantero	21
91/C 177/41	nr. 3017/90 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Sikkerhedsseler for børn	21
91/C 177/42	nr. 3033/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Honorarer i liberale erhverv	22
91/C 177/43	nr. 3040/90 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Hindringer for den fri konkurrence i gødningssektoren	22
91/C 177/44	nr. 3062/90 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Handicappedes stemmeret	23
91/C 177/45	nr. 20/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Finansiering af et fåremarked	23

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 177/46	nr. 24/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: EF-regler vedrørende risikofyldte sportslige erhverv	23
91/C 177/47	nr. 42/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Fortegnelse over aktiviteter, der er forbundet med udøvelse af offentlige myndigheder ...	24
91/C 177/48	nr. 53/91 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Brugen af det tolv-stjernede logo og betegnelsen EØF	25
91/C 177/49	nr. 56/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Universitetsuddannelse i en anden medlemsstat	25
91/C 177/50	nr. 62/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Lægemidler	26
91/C 177/51	nr. 71/91 af Carlos Perreau De Pinninck Domenech, José Maria Ruiz-Mateos Jimenez De Tejada, Christian de la Malène og Mark Killilea til Kommissionen Om: Oplagring af radioaktivt kviksølvsaffald	26
91/C 177/52	nr. 90/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Haitiske sukkerrørsskærere i Den Dominikanske Republik	27
91/C 177/53	nr. 113/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Forebyggelse af erhvervssygdomme	27
91/C 177/54	nr. 121/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Brandsikkerhed	28
91/C 177/55	nr. 124/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Produktion og anvendelse af såkaldte »hollow-point«-kugler	29
91/C 177/56	nr. 127/91 af Mihail Papayannakis og Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: DEI's projekter i Drama	29
91/C 177/57	nr. 173/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Naturmedicin — omkostninger i forbindelse med godkendelse	30
91/C 177/58	nr. 186/91 af Roberto Formigoni til Kommissionen Om: Overholdelse af kontrakter og fri konkurrence i det tidligere DDR	30
91/C 177/59	nr. 197/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Den nuværende situation vedrørende traktatbrudsprocedurerne mod Spanien som følge af manglende gennemførelse af EF-lovgivningen om finansieringsinstitutter og selskabsret	31
91/C 177/60	nr. 206/91 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige og erhvervsretlige sager mellem EF's medlemsstater	31
91/C 177/61	nr. 207/91 af Adrien Zeller til Kommissionen Om: Europæisk statut for bjergførere	31
91/C 177/62	nr. 234/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Cued Speech-systemets fremtid	32

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 177/63	nr. 235/91 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Kræftfremkaldende stoffer i asbestestatninger	32
91/C 177/64	nr. 289/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Kvalitet og pålidelighed af de statistiske oplysninger	33
91/C 177/65	nr. 294/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Bedrageri og EF's egne indtægter	34
91/C 177/66	nr. 350/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Omrestrukturering af De Tolvs toldadministrationer	34
91/C 177/67	nr. 361/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Britiske uddannelses- og virksomhedsråds berettigelse til at modtage støtte fra Socialfonden	34
91/C 177/68	nr. 380/91 af Henry Chabert til Kommissionen Om: Projekter, der er til behandling i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (BERD)	35
91/C 177/69	nr. 408/91 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Forvaltning af donorblod	35
91/C 177/70	nr. 413/91 af John Bird til Kommissionen Om: Europas for seniorer	35
91/C 177/71	nr. 415/91 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Sammenlignelige statistiske oplysninger	36
91/C 177/72	nr. 421/91 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Bestemmelser vedrørende adgang til bjergfører erhvervet	36
91/C 177/73	nr. 455/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Personer i ledende stillinger	36
91/C 177/74	nr. 466/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Fjernstudier	36
91/C 177/75	nr. 723/91 af Alman Metten, Imelda Read, Klaus Wettig, Carole Tongue, Gérard Fuchs, Magdalene Hoff, Joan Colom I Naval, Gérard Caudron og João Cravinho til Rådet Om: Den økonomiske situation i Fællesskabet	37
91/C 177/76	nr. 724/91 af Henry Saby til Rådet Om: Erklæring om Sydafrika vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet i Rom (14. og 15. december 1990)	38
91/C 177/77	nr. 725/91 af Brian Cassidy til Rådet Om: De undtagelsesbestemmelser, der gælder for Danmark og Irland for så vidt angår medbringelse af toldfri varer	39
91/C 177/78	nr. 726/91 af Fernand Herman, Karl von Wogau og Raphaël Chanterie til Rådet Om: Den økonomiske situation i Fællesskabet	39
91/C 177/79	nr. 1042/91 af Karla Peijs, Konstantinos Stavrou, Karl von Wogau og Egon Klepsch til Rådet Om: GATT-forhandlingerne	40
91/C 177/80	nr. 1043/91 af Roberto Speciale til Rådet Om: Den økonomiske situation og gradvis konvergens	40

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 19/90

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. januar 1990)

(91/C 177/01)

Om: Medlemsstaternes vedtagelse af lovgivning om overholdelse af bestemmelserne for »god laboratoriepraksis«

Ifølge direktiv 87/18/EØF ⁽¹⁾ og 87/19/EØF ⁽²⁾ skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de laboratorier, der gennemfører kontrol med kemiske stoffer (herunder farmaceutiske produkter, pesticider osv.), i overensstemmelse med direktiv 67/548/EØF ⁽³⁾ overholder principperne for god laboratoriepraksis, der er specificeret i bilag 2 til OECD-rådets beslutning af 12. maj 1981 om gensidig godkendelse af data med henblik på vurdering af kemiske produkter.

Hvilke lande har lagt dette direktiv til grund for deres nationale bestemmelser, og hvilke lande har endnu ikke gjort det? Hvad har Kommissionen foretaget sig på dette område?

⁽¹⁾ EFT nr. L 15 af 17. 1. 1987, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 15 af 17. 1. 1987, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(24. april 1990)

Rådets direktiv 87/18/EØF er blevet gennemført i den nationale lovgivning i syv af de tolv medlemsstater. En formel procedure i henhold til EØF-Traktatens arti-

kel 169 er indledt over for Forbundsrepublikken Tyskland, Irland og Spanien. Der træffes snart en afgørelse for så vidt angår Det Forenede Kongerige.

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge situationen i Portugal.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 79/90

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. februar 1990)

(91/C 177/02)

Om: Tab af europæiske arbejdspladser som følge af import fra Japan

I en artikel i det franske dagblad »Le Monde« af 6. januar 1990 skrev den administrerende direktør for PSA-gruppen, Jacques Calvet, at for hver syv biler, der importeres fra Japan, mistes der en arbejdsplads i Europa, og for hver japansk arbejdsplads, der oprettes i Europa, mistes der to europæiske arbejdspladser.

Kan Kommissionen be- eller afkræfte disse påstande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(19. marts 1990)

Det ser ud til, at de tal for tab af arbejdspladser, der fremgår af det af det ærede medlem nævnte interview, er fremkommet ved en ekstrapolering af en undersøgelse,

der er foretaget af de amerikanske myndigheder (rapport fra United States General Accounting Office) ⁽¹⁾.

I denne undersøgelse vurderes tabet af arbejdspladser i den amerikanske automobilindustri (fabrikanter af biler og tilbehør). Tabet vurderes dels til 137 000 arbejdspladser som følge af, at antallet af importerede biler er steget med 1,2 mio., dvs. en arbejdsplads for hver 8,8 importerede biler, dels til 57 000 arbejdspladser som følge af, at antallet af lokalt fremstillede japanske bilmodeller er steget med 1,5 mio. dvs. en arbejdsplads for hver 26 biler fremstillet på stedet.

Det er klart, at disse tal udelukkende vedrører den direkte beskæftigelse i automobilindustrien og leverandørerne til denne. Når man ser på den globale beskæftigelse, vil vurderingen af tabene sandsynligvis se anderledes ud på grund af en lang række faktorer, herunder især følgende:

- a) tabet må blive mindre på grund af de positive virkninger af lavere priser generelt på køretøjer, der leveres til forbrugerne, idet det bliver muligt at fordele udgifterne bedre og nyorientere den amerikanske produktion
- b) omvendt må tabet blive større på grund af de negative virkninger af det voksende underskud på den amerikanske handelsbalance, der indirekte fører til fortsat høje indlånsrenter for at sikre visse kapitalstrømme til USA
- c) på længere sigt afhænger evalueringerne af de samlede virkninger af, hvordan hele den amerikanske industris konkurrencedygtighed påvirkes. Også i dette tilfælde kan påvirkningen føre dels til en forbedring som følge af konkurrencens stimulerende karakter, dels til en forværring på grund af svigtende teknologiske førerskab i selve konstruktionen af køretøjer. Dette afhænger i høj grad af, om investeringerne ud fra et teknologisk synspunkt bliver integreret i økonomien eller ej. Der drages ikke nogen klar konklusion herom i rapporten.

For så vidt angår Det Europæiske Fællesskab, må der kunne drages lignende konklusioner.

Beskæftigelsesmæssigt er det mest ønskelige absolut, at den europæiske automobilindustri gør en væsentlig indsats for at øge sine markedsandele i tredjelande. Det er i øvrigt interessant at bemærke, at forfatteren af den nævnte artikel udtaler, at koncernen Peugeot SA har planer om at gøre et stort eksportfremstød uden for EF.

Endelig kan det nævnes, at den væsentlige grund til disse virkninger på beskæftigelsen er produktivitetforskellen mellem moderne eller moderniserede fabrikker og visse ældre industrianlæg. På grund af en stigende konkurrence på et marked, i rivende udvikling, sker den samlede hurtige produktivitetstigning i denne industri, som man har

konstateret i mange år, hovedsagelig uafhængigt af, at fabrikanter fra tredjelande får en større markedsandel.

De europæiske fabrikanter af personbiler fremstillede pr. beskæftiget person seks biler om året i 1980, men langt over ni biler i 1987. Alene bilfabrikanterne i EF mistede altså over 375 000 arbejdspladser i denne periode trods produktionsstigningen. Japans markedsandel kan være med til at fremskynde denne proces, men er ikke årsagen til den.

⁽¹⁾ GAO/NSIAD-88-11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 138/90

af Leen van der Waal (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. februar 1990)

(91/C 177/03)

Om: Forråd af æblemos og grønsagskonserver i Vestberlin

Siden Berlin-blokaden har man i Forbundsrepublikken Tyskland opretholdt strategiske lagre af et stort antal varer. I Vestberlin findes der bl.a. levnedsmidler som æblemos og grønsagskonserver (knækkebønner, ærter og voksbonner). Forrådene af disse varer opbevares i tre år, hvorefter de fornyes.

1. Er det Kommissionen bekendt, at disse forråd i almindelighed købes tilbage efter tre år af de oprindelige leverandører til stærkt nedsatte priser?
2. Er Kommissionen orienteret om, at disse varer derefter sælges (bl.a. i Nederlandene) til priser, som ligger 10—20 % under de normale salgspriser?
3. Kan Kommissionen oplyse, om det på de pågældende dåser med æblemos og grønsagskonserver som forbrugeroplysning tydeligt angives, at der er tale om tre år gamle varer?
4. Er Kommissionen i bekræftende fald af den opfattelse, at denne nedsættelse i sammenligning med den almindelige salgspris står i et rimeligt forhold til den kvalitetsforringelse, som eventuelt kan forekomme?
5. Dersom spørgsmål 3 besvares negativt, er Kommissionen da ikke af den opfattelse, at dette salg på grund af sit omfang må betragtes som »dumping« med en markedsforvridende virkning, der er i strid med EØF-Traktaten?
6. Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at træffe mod denne praksis?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(21. marts 1990)

Kommissionen agter at anmode de vesttyske myndigheder om nærmere oplysninger vedrørende de forskellige punkter, det ærede medlem har fremført.

Kommissionen vil holde det ærede medlem underrettet om resultatet af dens undersøgelse.

De spanske myndigheder har meddelt, at det pågældende projekt er blevet underkastet en vurdering med hensyn til dets virkninger for miljøet i henhold til den spanske lovgivning, der er vedtaget i medfør af direktiv 85/337/EØF. Miljøpåvirkningsundersøgelsen er i gang og resultatet vil blive offentliggjort. Ingen endelig beslutning er endnu blevet truffet med hensyn til dette projekt.

Kommissionen understreger, at den endnu ikke har modtaget nogen anmodning om finansiering af det pågældende projekt.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 248/90

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. februar 1990)

(91/C 177/04)

Om: Skadelige indvirkninger på miljøet i Sierra Norte de Madrid

Medmindre der træffes passende foranstaltninger, kan den planlagte højhastighedstogforbindelse mellem Madrid og Barcelona medføre ubodelige skader på miljøet, både når det gælder populationer og naturområder af anerkendt økologisk betydning. Baneføringen vil således dele Sierra Norte de Madrid i to dele, idet den gennemskærer Pardo-bjerget, regionalparken La Cuenca Alta del Manzanares, Colmenar-græsgangene og Bustarviejo- og Lozoyadalene.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at de spanske myndigheders planer for togforbindelsens baneføring er omfattet af fællesskabsretten, og navnlig af direktiv 85/337/EØF (¹) om miljøeffektanalyser?
2. Har Kommissionen kendskab til et eventuelt EF-tilskud til gennemførelse af disse arbejder?
3. Hvordan forholder Kommissionen sig til denne sag og er den rede til at videregive de oplysninger, som den eventuelt råder over?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(5. april 1990)

Kommissionen har i løbet af 1989 modtaget flere klager over de mulige negative virkninger for miljøet af højhastighedsforbindelsen Madrid—Barcelona.

Følgelig har den tilstillet de spanske myndigheder en skrivelse med anmodning om deres bemærkninger vedrørende de nævnte klager og med en henvisning til kravene i direktiv 79/409/EØF (¹) om beskyttelse af vilde fugle og direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 398/90

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1990)

(91/C 177/05)

Om: Luftforurening i Valladolid

I Valladolid udgør luftforureningen en alvorlig fare for miljøet og indbyggernes sundhed. Det er derfor tvingende nødvendigt at holde opsyn med og reducere emissionen af kvælstofdioxid (NO₂) fra et af byens mest forurenende centre: virksomheden »Nitratos de Castilla« (Nicas).

1. Kan Kommissionen garantere, at virksomheden »Nitratos de Castilla« overholder følgende direktiver:
 - a) direktiv 84/360/EØF (¹) om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, og
 - b) direktiv 85/203/EØF (²) om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogener?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at forhindre, at »Nitratos de Castilla« udgør en potentiel fare for indbyggerne i Valladolid?
3. Vil Kommissionen holde forespørgeren underrettet om sagens videre forløb?

(¹) EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

(²) EFT nr. L 87 af 27. 3. 1985, s. 1.

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(13. september 1990)

Som supplement til sit svar af 18. april 1990 (¹) er Kommissionen nu i stand til at give følgende oplysninger.

Kommissionen har fået forelagt en klage over forhold, som er identiske med dem, der er fremført i spørgsmålet fra det ærede medlem.

Der er til de spanske myndigheder blevet sendt en anmodning om oplysninger, bl.a. om anvendelsen i Valladolid af direktiv 85/203/EØF om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid og direktiv 84/360/EØF om bekæmpelse af luftforureningen fra industrianlæg.

Kommissionen har hidtil ikke modtaget de ønskede oplysninger og vil i nær fremtid tage stilling til, hvorledes sagen skal følges op.

(¹) EFT nr. C 233 af 17. 9. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 428/90
af Hemmo Muntingh (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1990)
(91/C 177/06)

Om: Tilladelse til dumpning af kemisk industriaffald

De britiske myndigheder har til hensigt at give flere tilladelser til dumpning af kemisk industriaffald i Nordsøen.

Imidlertid har nordsøstaternes miljøministre i 1987 besluttet at indstille dumpningen af industrielt affald i Nordsøen pr. 1. januar 1990, medmindre det kan påvises, at dumpningen ikke vil forårsage skader på havmiljøet, og at der ikke består noget alternativ i form af behandling på land.

I mellemtiden har en række nordsøstater (Norge, Sverige, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene) da også protesteret mod disse tilladelser, eftersom det ikke er påvist, at dumpningerne ikke forårsager skade på havmiljøet, eller at der ikke findes noget alternativ på land.

1. Hvad er Kommissionens holdning til de tilladelser, som de britiske myndigheder har givet eller er i færd med at give til dumpning af kemisk industriaffald i Nordsøen?
2. Er Kommissionen rede til også i forbindelse med drøftelserne i Oslo-kommissionen at tilsutte sig de protester, der allerede har lydt fra en række nordsøstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(22. juni 1990)

Kommissionen følger arbejdet i Oslo-kommissionen som observatør og er ikke blevet inddraget i arbejdet for så

vidt angår den britiske regerings fornyelse af tilladelsen til dumpning af kemisk industriaffald i Nordsøen.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem såvel som til Europa-Parlamentets generalsekretariat uddrag af pressemeddelelsen fra Oslo-kommissionens sekretariat fra den 14. februar 1990.

Ministererklæringen fra den tredje Internationale Konference om Beskyttelse af Nordsøen (Haag den 7. og 8. marts 1990), som Kommissionen deltog i, indeholder i øvrigt følgende i stk. 17 og 18:

- »17. Bemærker med tilfredshed, at næsten alle Nordsøstater er holdt op med at dumpe industriaffald i havet, som er omfattet af punkt 22 (a) i London-erklæringen.
18. Noterer sig, at Det Forenede Kongerige har givet et bindende tilsagn om at ophøre med dumpning af industriaffald så snart som muligt og ikke efter udgangen af 1992, dog også i 1993 hvis det af tekniske grunde er absolut nødvendigt, og at landet udelukker nye dumpningslicenser. Al videre dumpning vil være dækket af stk. 22 (a) i London-erklæringen.«

Kommissionen er enig med de lande, der er imod den pågældende dumpning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 619/90
af John Bird (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. marts 1990)
(91/C 177/07)

Om: Handel med katteskind

I forlængelse af min skriftlige forespørgsel nr. 1194/87 (¹) om handel med katteskind, har jeg på ny fået henvendelser fra en lang række vælgere, der er modstandere af handel med katteskind, og som har udtrykt bekymring over, at huskatte stjæles for at holde denne handel i gang.

1. Vil Kommissionen oplyse, i hvilke medlemsstater katteskind bruges, og om handelen med katteskind er øget siden 1987?
2. Vil Kommissionen fremlægge de oplysninger, den måtte ligge inde med, om den ulovlige aflivning af katte i medlemsstaterne?
3. Hvis der ikke foreligger sådanne oplysninger, er Kommissionen da parat til selv at undersøge dette spørgsmål?
4. Vil Kommissionen overveje at lægge pres på de medlemsstater, der fortsat tillader brugen af katteskind for at sætte en stopper for denne modbydelige side af

den umenneskelige, grusomme og unødvendige handel med skind?

(¹) EFT nr. C 108 af 25. 4. 1988, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(18. april 1990)

Kommissionen er fuldt ud klar over, at katteskind i enkelte EF-medlemsstater anvendes på fuldt lovlig vis til lægelige formål, men ligger ikke inde med andre oplysninger vedrørende disses handel inden for Fællesskabet eller vedrørende de ulovlige drab på huskatte i medlemsstaterne.

På indeværende tidspunkt har Kommissionen ikke til hensigt at foretage nogen yderligere undersøgelse i denne sag, al den stund ansvaret med hensyn til at handle eller gennemføre bestemmelser på dette område hovedsagelig påhviler de enkelte medlemslande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 635/90

af Marc Galle (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. marts 1990)

(91/C 177/08)

Om: Dumpning af affald i Nordsøen

Den britiske premierminister Thatcher forsvarede i januar 1990 i Underhuset dumpning af industriaffald i Nordsøen (bl.a. fra den farmaceutiske industri). Er Kommissionen indforstået med, at Det Forenede Kongerige trods indgåede aftaler fortsætter denne dumpning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(22. juni 1990)

I ministererklæringen fra den tredje Internationale Konference om Beskyttelse af Nordsøen (Haag den 7. og 8. marts 1990), hvori deltog Kommissionens medlem med ansvar for bl.a. miljøbeskyttelsen, står der i punkt 17 og 18 følgende:

- »17. Bemærker med tilfredshed, at næsten alle Nordsøstater er holdt op med at dumpe industriaffald i havet, som er omfattet af punkt 22 (a) i London-erklæringen.
- 18. Noterer sig, at Det Forenede Kongerige har givet et bindende tilsagn om at ophøre med dumpning af industriaffald så snart som muligt og

ikke efter udgangen af 1992, dog også i 1993 hvis det af tekniske grunde er absolut nødvendigt, og at landet udelukker nye dumpningslicenser. Al videre dumpning vil være dækket af stk. 22 (a) i London-erklæringen.«

Kommissionen er enig med de lande, der er imod den pågældende dumpning.

Kommissionen henviser endvidere det ærede medlem til de svar, der blev afgivet på skriftlige forespørgsler nr. 428/90 (¹) og 429/90 (²) af Hemmo J. Muntingh.

(¹) Se side 4 i denne Tidende.

(²) EFT nr. C 325 af 24. 12. 1990, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 798/90

af Carlos Carvalhas og Joaquim Miranda da Silva (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. marts 1990)

(91/C 177/09)

Om: Vild fyr

Som led i ECLAIR-programmet vedrørende agroindustriel forskning, som tager sigte på at fremme den prækonkurrencemæssige forskning, har Frankrig, Spanien, Italien og Portugal Estação, Florestal Nacional, Escola Superior Agrária de Castela Branco forelagt Fællesskabet et projekt vedrørende vild fyr.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den stiller sig til dette projekt?

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(12. april 1991)

I forlængelse af sit svar af 1. juni 1990 (¹) kan Kommissionen nu meddele de ærede medlemmer resultatet af sine undersøgelser.

Det foreslåede forskningsprojekt vedrørende Pinus pinaster, som de ærede medlemmer henviste til, var oprindeligt stilet mod ECLAIR-programmet. Projektet er imidlertid mere relevant for FOREST-delprogrammet under programmet for råstoffer og genanvendelse; det blev derfor evalueret under FOREST-delprogrammet og kombineret med et andet projekt for Pinus nigra, som ligeledes var indgivet under FOREST-programmet. Til det kombinerede projekt ydes der følgende EF-støtte:

	(ecu)
Pinus pinaster: genetik og opformering	300 000
Pinus nigra: genetik og opformering	100 000
Forholdet trækvalitet/skovbrug og simuleringssmodeller (hovedsagelig Pinus pinaster)	200 000
Total	600 000

Så snart de administrative formularer fra alle vore partnere foreligger, vil forskningskontrakten mellem Kommissionen og de deltagende forskningsorganisationer blive etableret.

(¹) EFT nr. C 272 af 29. 10. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 838/90

af Gerhard Schmid (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. april 1990)

(91/C 177/10)

Om: Tilskud til mejeriindustrien

Hvor store beløb er der ydet i støtte til Bayerns mejeriindustri de seneste fem år på grundlag af forordning (EØF) nr. 804/68 (¹), (EØF) nr. 986/68 (²) og (EØF) nr. 987/68 (³) til skummetmælkspulver til foderbrug og skummetmælk, der er forarbejdet til kasein og kaseinater?

(¹) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

(²) EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 4.

(³) EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 6.

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(20. marts 1991)

Kommissionen sender som tillæg til sit svar af 1. juni 1990 (¹) en tabel med de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(¹) EFT nr. C 309 af 10. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 896/90

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. april 1990)

(91/C 177/11)

Om: Overensstemmelse mellem Kommissionens svar

Iakovos Armenis har indgivet et andragende om beskyttelse af bezoargeden (*Capra aegagrus*) med den motive-

ring, at i modstrid med Kommissionens erklæringer er planlagte undersøgelser med henblik på at beskytte denne art ikke blevet gennemført.

I sit svar af 6. december 1989 fremfører Kommissionen, at den har taget hensyn hertil som led i de foranstaltninger, der er indeholdt i forslaget til nyt EF-direktiv om beskyttelse af biotoper.

Dette svar er forbløffende, idet det er vanskeligt at se, hvordan et direktiv, som ikke er vedtaget, kan udgøre en reel beskyttelse.

I en skriftlig forespørgsel til Kommissionen (nr. 958/89) (¹) har Gianfranco Amendola, Virginio Bettini og Enrico Falqui peget på overensstemmelsen mellem skovplantningsprojekter i Irland og direktivforslaget om biotoper.

I sit svar af 23. februar 1990 fremfører Kommissionen, at man ikke kan påberåbe sig direktivet om biotoper, idet der endnu kun er tale om et udkast.

Kan Kommissionen oplyse, ud fra hvilke kriterier den snart anvender direktivforslaget om biotoper som en bestemmelse, der sikrer en arts beskyttelse, og snart som blot et udkast uden reel betydning?

(¹) EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990, s. 16.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(12. juli 1990)

Arten *Capra aegagrus stictus* optræder i bilag I (dyr og planter, hvis levesteder er truede i Fællesskabet) og bilag II (dyr og planter, der er truet i Fællesskabet) til forslaget til direktiv om levesteder (¹). Kommissionens henvisning til forslaget har alene til formål at henlede opmærksomheden på dette forslag, hvis vedtagelse af Rådet vil medføre, at det problem, der er rejst i andragendet, bliver løst.

Derimod vedrører forespørgsel nr. 958/89 af Amendola og andre (²) spørgsmålet om, hvorvidt en i Irland fastsat foranstaltning er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, og Kommissionen konstaterer, at et forslag til direktiv, som endnu ikke er vedtaget af Rådet og således endnu ikke trådt i kraft, ikke juridisk set kan påberåbes til bedømmelse af, om en af en medlemsstat truffen foranstaltning og dens finansiering er i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

Kommissionen mener derfor ikke, at de to svar er indbyrdes modstridende.

(¹) Dok. KOM(88) 381 endelig udg.

(²) EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1211/90

af François-Xavier de Donnea (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. maj 1990)

(91/C 177/12)

Om: EF-programmet FLAIR

Der er udvalgt 35 nye projekter som led i EF-programmet FLAIR.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor mange virksomheder, små og mellemstore virksomheder, forskningsinstitutter og universiteter, der er hjemmehørende i Belgien, vil få gavn af FLAIR-programmet?
2. Hvad er det samlede støttebeløb til disse modtagere, opdelt efter deres regionale tilhørsforhold (Vallonien, Bruxelles og Flandern)?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(15. april 1991)

Som supplement til sit svar af 20. juli 1990 (¹) kan Kommissionen nu sende de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(¹) EFT nr. C 312 af 12. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1346/90

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1990)

(91/C 177/13)

Om: Beretningen om Euratoms sikkerhedskontrol virksomhed — uranminer og -anlæg

Vil Kommissionen — med hensyn til tabel II.1 i beretningen om Euratoms sikkerhedskontrol virksomhed —

- a) offentliggøre en tabel indeholdende en opsplitting af uranminer og urankoncentrationsanlæg i to forskellige grupper samt anføre, hvor store mængder uran der underkastes sikkerhedskontrol på hvert enkelt anlæg?
- b) anføre navn og placering for hvert af de 175 anlæg og lagre af nukleart materiale, der er opført for Det Forenede Kongeriges vedkommende, samt for de henholdsvis 203 og 143 sådanne anlæg og lagre, der er opført for Forbundsrepublikken Tysklands og Frankrigs vedkommende?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(4. marts 1991)

Kommissionen kan nu under henvisning til sit svar af 25. juli 1990 (¹) yderligere oplyse det ærede medlem om resultatet af sine undersøgelser. Opdelingen mellem uranminer og urankoncentreringsanlæg i Tabel nr. 11.2 i Euratom's rapport om sikkerheden ser ud som følger:

(¹) EFT nr. C 35 af 11. 2. 1991.

	B	DK	D	F	GR	IRL	I	L	NL	P	E	UK	I alt
Miner			4				1			12	2		19
Urankoncentration	1	1	1	1						1	2		7
I alt	1	1	5	1			1			13	4		26

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1618/90**af Kenneth Collins (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(2. juli 1990)**(91/C 177/14)**Om:* Hundegalskab

Vil Kommissionen udtale sig om den tilsyneladende stigning i antallet af rabiestilfælde i EF i den seneste tid, og vil den oplyse, hvilke foranstaltninger den er i gang med at træffe for at hjælpe medlemsstaterne til at bekæmpe truslen fra denne sygdom?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1942/90**af James Ford (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1990)**(91/C 177/15)**Om:* Hundegalskab

Under henvisning til den alarmerende stigning i antallet af rabiestilfælde i 1989 sammenlignet med 1988 vil Kommissionen da give sit tilsagn om, at det ikke vil blive forlangt af regeringen i Storbritannien, at den slækker på sit krav om, at det er nødvendigt at føre kontrol med dyr, der er modtagelige for hundegalskab, og deres færden, inden programmerne til kontrol af sygdommen på kontinentet viser et tilfredsstillende resultat?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne**af Ray Mac Sharry****på skriftlig forespørgsel nr. 1618/90 og nr. 1942/90***(6. september 1990)*

Kommissionen har bemærket en stigning i antallet af anmeldte tilfælde af rabies i flere medlemsstater i de første to kvartaler af 1989 i sammenligning med den tilsvarende periode i 1988 (senest foreliggende tal).

Dette skyldes dels en meget stor stigning i rævepopulationen på grund af de seneste års milde vintre, som har ført til, at der har været mere for dyrene at æde, hvilket igen har ført til større frugtbarhed og højere overlevelsesprocent, dels stigning i forekomsten af rabies hos flagermus i 1989.

Planen for udryddelse af rabies, der støttes finansielt af Fællesskabet, indledtes i september og oktober 1989. Planen omfatter oral vaccination af ræve i inficerede områder i Fællesskabet og i tredjelandsområder, der grænser op til Fællesskabet mod øst.

Planen forløber på tilfredsstillende måde, og Kommissionen er sikker på, at udryddelsesplanen kan begynde at give positive resultater hen mod slutningen af 1990 og fremefter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2164/90**af Thomas Spencer (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(27. september 1990)**(91/C 177/16)**Om:* Personalepolitik i generaldirektorat VIII

Hvor mange ansatte har Kommissionen i henholdsvis generaldirektorat VIII i Bruxelles og i Kommissionens kontorer i tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marín***(23. april 1991)*

GD VIII har følgende personale:

	Bruxelles	Delegationer
Tjenestemænd i kategori A	209	246
Tjenestemænd i kategori B	127	42
Tjenestemænd i kategori C	154	1
Tjenestemænd i kategori D	1	—
Udstationerede nationale tjenestemænd	10	—
I alt	491	289
Samlet personale (*) i Bruxelles og delegationerne:	780	

(*) Tallet omfatter både besatte stillinger og midlertidigt ubesatte stillinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2317/90**af Arie Oostlander (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. oktober 1990)**(91/C 177/17)**Om:* Forskellige adgangspriser i museer på grund af nationalitet

1. Er Kommissionen klar over, at det byhistoriske museum (museo de la historia de la ciudad) på Plaza del Rey i

Barcelona forskelsbehandler de besøgende på grund af nationalitet, dvs. begunstiger spanske borgere frem for ikke-spanske borgere med hensyn til adgangspriser?

2. Mener Kommissionen, at museumsledelsens indførelse af forskellige priser alt efter nationalitet er forenelig med formålet med og rækkevidden af EØF-Traktatens artikel 59?

3. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage over for det nævnte museum, såfremt den konstaterer en sådan uforenelighed?

4. Hvilke fremskridt er der gjort i overtrædelsesproceduren mod Grækenland og andre medlemsstater, der befinder sig i en lignende situation og overtræder EØF-Traktatens artikel 59 (jfg. skriftlig forespørgsel nr. 688/88 ⁽¹⁾ af Zahorka vedrørende denne problematik)?

⁽¹⁾ EFT nr. C 95 af 17. 4. 1989, s. 12.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(11. marts 1991)

Kommissionen er faktisk gennem flere klager blevet underrettet om den forskelsbehandling, der finder sted i Spanien med hensyn til adgangsprisen i museer for spanske statsborgere og andre EF-landes statsborgere.

I 1987 indledtes en overtrædelsesprocedure mod Spanien, hvorefter de spanske myndigheder bebudede, at de ville ændre de nuværende bestemmelser således, at forskelsbehandlingen blev ophævet.

Da Kommissionen endnu ikke er blevet underrettet om en sådan forholdsregel, og idet den anser den nuværende praksis for at stride mod EØF-Traktatens artikel 7, 48, 52 og 59, fortsætter den overtrædelsesproceduren.

Det ærede medlem underrettes ligeledes om, at Domstolen netop har fået forelagt en tilsvarende klage over Grækenland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2325/90

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. oktober 1990)

(91/C 177/18)

Om: Fællesskabspolitikken vedrørende salg og betalingsfrist

Hvilke konkrete foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at øge den juridiske beskyttelse af købere af fast

ejendom i Det Europæiske Fællesskab i forbindelse med en ændring af direktiv 85/577/EØF ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 31.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(18. januar 1991)

Kommissionens seneste forslag til et direktiv om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ sikrer indgående beskyttelse i forbindelse med kontrakter om alle former for forbrugerkøb. Det indeholder en særlig regel, som sikrer en fortrydelsesfrist i forbindelse med enhver kontrakt om køb af timeshare-andel. Dette betyder ikke nogen ændring af direktiv 85/577/EØF ⁽²⁾.

Kommissionen planlægger at afholde en konference i 1991 med henblik på drøftelse af forskellige aspekter i forbindelse med transaktioner vedrørende fast ejendom inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 243 af 28. 9. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2510/90

af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 177/19)

Om: Tilbagetrækning af Francisco Paesas akkreditering ved EF

Rådet bekræftede i sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1549/90 ⁽¹⁾, at den spanske statsborger Francisco Paesa Sanchez siden den 4. august 1989 har været opført på listen over det diplomatiske personale, der er akkrediteret ved De Europæiske Fællesskaber, som rådgiver for Santo Tomé og Príncipes repræsentation. Rådet har besluttet at overbringe sagens akter til Kommissionen, for at denne foretager en undersøgelse.

Der har siden den 11. november 1988 foreligget en international kendelse om tilbageholdelse af Paesa Sanchez, som eftersøges gennem Interpol, og som anklages for samarbejde med bevæbnede bander i forbindelse med terrorhandlinger i Spanien, hvor der er blevet ført proces mod ham og afsagt en udeblivelsesdom.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at få denne akkreditering trukket tilbage, undgå en

krænkelser af fællesskabsinstitutionerne og sikre, at disses værdighed beskyttes?

(¹) EFT nr. C 303 af 3. 12. 1990, s. 57.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(15. april 1991)

Francisco Paesa Sanchez findes ikke opført som medlem af Sao Tomé og Príncipes diplomatiske mission ved De Europæiske Fællesskaber.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2537/90

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 177/20)

Om: Anvendelse af fællesskabsbestemmelserne

Hvorledes påtænkes det i Kommissionens forslag vedrørende betingelserne for iværksættelse af en europæisk økonomisk firmagrupper (EØFG) fuldt ud at delagtiggøre hver enkelt medlemsstats nationale repræsentation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(21. januar 1991)

Etableringen af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) har været mulig siden den 1. juli 1989.

Forordning (EØF) nr. 2137/85, som blev enstemmigt vedtaget af medlemsstaterne den 25. juli 1985 (¹) og trådte i kraft den 3. august 1985, var nemlig anvendelig fra denne dato.

Den fireårsfrist, der var mellem forordningens ikrafttrædelsesdato og anvendelsesdato, blev fastsat med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at vedtage visse gennemførelsesforanstaltninger om optagelse i nationale registre og offentliggørelse af de vigtigste dokumenter vedrørende EØFG's juridiske karakter.

På nuværende tidspunkt er gennemførelsesforanstaltninger iværksat i alle medlemsstater med undtagelse af Italien, Luxembourg og Grækenland. Den anvendte lovgivningsteknik er ikke ens i alle medlemsstaterne, men hovedparten af landene har valgt at benytte loven som instrument. Således f.eks. i Frankrig, hvor lov nr. 89-377 af

13. juni 1989 (²) indeholder foranstaltninger til gennemførelse af EØFG.

(¹) EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985.

(²) Journal Officiel de la République française af 15. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2711/90

af lord O'Hagan (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. december 1990)

(91/C 177/21)

Om: Kommissionens finansiering af de sociale partneres aktiviteter

Kan Kommissionen i ecu angive de enkelte beløb for EF-bevillingerne til følgende aktiviteter:

1. Det Europæiske Fagforeningsinstitut (DEFI) (årsomkostningerne)?
2. GD X's afdeling for information til de faglige organisationer (årsomkostningerne)?
3. DEFI's afdeling for sundhed og sikkerhed (årsomkostningerne)?
4. Faglig informationsbulletin (årsomkostningerne)?
5. Andre møder og aktiviteter inden for Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EURO-LO) i forhold til den samlede finansielle støtte til UNICE/CEEP?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. marts 1991)

Det Europæiske Fagforeningsinstituts (ETUI) årsbudget for 1990 var på 1,6 mio. ecu; en forsker ved ETUI beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende sundhed, sikkerhed og hygiejne på arbejdspladsen. Herudover var årsbudgettet for Det Europæiske Tekniske Fagforeningsbureau for sundhed og sikkerhed (BTS) 800 000 ecu 1990.

GD X's budget til information af fagforeningerne var i 1990 på 1,3 mio. ecu; desuden udgjorde de årlige udgifter til fagforeningsbulletinen 27 651 ecu.

Kommissionen sender senere det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat et supplerende svar om finansieringen af EFS's andre aktiviteter i 1989 i forbindelse med den samlede bevilgede finansielle bistand til UNICE og CEEP.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2716/90
af Marijke Van Hemeldonck (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (4. december 1990)
 (91/C 177/22)

Om: Virksomhedsstøtte

I fortsættelse af spørgsmål nr. H-577/90 ⁽¹⁾ bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvor foreligger de 35 afgørelser, hvori Kommissionen har krævet tilbagebetaling af støtten?
2. Hvilke afgørelser er blevet gennemført?
3. Hvilke afgørelser er indbragt for en national domstol (med oplysning om sagsnummer)?
4. Hvilke afgørelser er indbragt for Domstolen (med oplysning om sagsnummer)?
5. Hvilke afgørelser er endnu ikke gennemført?
6. I hvilke tilfælde og på hvilket tidspunkt gik den pågældende virksomhed fallit?
7. Lader Kommissionen i lyset af de negative erfaringer i forbindelse med Fabelta-Beaulieu-sagen sig nøje med en skrivelse fra medlemsstaten, hvori det meddeles at afgørelsen er gennemført?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 3-392 (juli 1990).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
 (12. marts 1991)

I forlængelse af besvarelsen af forespørgsel nr. H-577/90 kan Kommissionen meddele det ærede medlem følgende oplysninger, idet den skal fremhæve, at den tidligere beskrevne situation naturligvis har ændret sig siden.

1. Alle beslutninger om at kræve tilbagebetaling af ulovligt ydet støtte er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og i de pågældende rapporter om konkurrencepolitikken.
2. Følgende beslutninger er blevet efterkommet af medlemsstaterne, og støttebeløbene er krævet tilbagebetalt af de pågældende virksomheder: Dean Dove, Châpelle Darblay, Boch III, SEB, Tubemeuse, Usinor/Salcor, Renault, Tenenco, Valeo, Peugeot, samt Frankrigs stålindustri uden for EKSF (to sager).

3. Følgende sager er indbragt for de nationale domstole: Fabelta, Idealspun, Deufil, Alcan, Degendorf og Boussac.
4. Følgende sager er indbragt for Domstolen: ENI/Lanerossi (C303/88), Alumina-Comsal (C261/89), Alfa-Romeo (C305/89).
5. Følgende beslutninger er endnu ikke efterkommet: Bug-Alutechnik (Domstolens dom — sag nr. C7/86). Isoroy et Pinault (sagen er af den franske regering trukket tilbage fra Domstolen), Grècecinéma, Grækenland — fritagelse for eksportafgift, MFL, Mafesa.
6. De støttede virksomheder, der er gået konkurs, eller som er afviklet, er følgende: Balamundi (4. maj 1981), Boch (to sager — januar 1985), Meura (to sager — 6. januar 1986).
7. Med hensyn til statsstøtte plejer Kommissionen at anse de oplysninger, som medlemsstaterne officielt og skriftligt oversender den, som værende i overensstemmelse med kendsgerningerne. Selv om Kommissionen undtagelsesvis har kunnet konstatere, at oversendte oplysninger ikke var i overensstemmelse med kendsgerningerne, kan den almindeligvis ikke med rette drage pålideligheden af medlemsstaternes meddelelser i tvivl.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2822/90
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (17. december 1990)
 (91/C 177/23)

Om: Antallet af vandrende arbejdstagere i Fællesskabet

Hvor mange vandrende arbejdstagere vil der efter Kommissionens skøn være i Fællesskabet i år 2000 i forhold til den nuværende situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
 (27. marts 1991)

Antallet af vandrende arbejdstagere i år 2000 i de tolv lande, der i dag udgør EF, afhænger af så mange faktorer, at det er umuligt at danne sig et skøn over det.

Det kan ikke udelukkes, at udsigterne for udviklingen i de vigtigste faktorer — demografiske, økonomiske, politiske

og teknologiske forhold — eventuelt fører til, at der i en vis grad kommer ekstra fart i indvandringen i de europæiske lande omkring begyndelsen af det næste århundrede. I lighed med tidligere må det imidlertid også forventes, at en stor del af disse nye indvandrere før eller senere kommer ind på arbejdsmarkedet i EF. I 1988, som er det sidste år, hvor der findes statistikker, var der registreret 3,2 mio. arbejdstagere, som ikke var EF-borgere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2854/90
af François Musso (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. november 1990)
(91/C 177/24)

Om: Forbindelserne mellem EF og Japan — japanske motorkøretøjer

Kommissionen bedes oplyse, på baggrund af hvilket mandat en af dens næstformænd, Bangemann, har afgivet officielle erklæringer til den internationale presse om de fremtidige aftaler mellem EF og Japan om eksport af japanske biler til EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(22. marts 1991)

Efter forslag fra næstformændene Frans Andriessen, Martin Bangemann og sir Leon Brittan vedtog Kommissionen den 6. december 1989 en meddelelse om »et stort indre marked for automobiler« (1), hvori de interne og eksterne aspekter af Fællesskabets automobilsektor sammenfattes.

Det er som bekendt ikke muligt at holde de interne og eksterne forhold strengt adskilt. F.eks. er det for at kunne etablere et stort marked uden indre grænser nødvendigt at fjerne kontrollen ved landegrænserne inden for Fællesskabet, hvilket rent faktisk medfører, at de nationale mængderestriktioner falder bort.

Eftersom næstformand Martin Bangemann er ansvarlig for det indre marked og industrianliggender, er han naturligvis til stadighed involveret i samtlige aspekter af denne sag. I forbindelse med en liberalisering af importordningen bør de af næstformanden udstukne retningslinjer om, hvor hurtigt sektoren skal tilpasses den øgede konkurrence på internationalt plan, tages i betragtning i forbindelse med fastsættelse af overgangsperiodens længde og de dertil hørende bestemmelser.

Kommissionen har løbende holdt de relevante parlamentsudvalg og Rådet orienteret om sagens hidtidige forløb.

(1) Dok. SEC(89) 2118 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2920/90
af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. januar 1991)
(91/C 177/25)

Om: Det græske elektricitetsselskab og miljøet

Ifølge klager fra repræsentanterne (departementsrådet, politiske partier, foreninger osv.) i departementet Lasithi på Kreta har det statslige græske elektricitetsselskab valgt området syd for Lavma ved Ayios Antonios til opførelse af dets nye el-værk.

I forbindelse med dette projekt er der ikke foretaget nogen tilbundsgående undersøgelse af emissionen af forurenende stoffer og miljøindvirkningerne, som i henhold til ovennævnte klager vil skabe alvorlige problemer i Lasithi-området. Kan Kommissionen oplyse, om Grækenland har orienteret den om dette projekt, og om arbejdet vedrørende kabelforbindelsen mellem Kreta og det nationale energinet er blevet indarbejdet i det regionale udviklingsprogram, og i bekræftende fald hvorledes?

Vil Kommissionen rette henvendelse til det græske elektricitetsselskab for at få oplyst, om der foreligger planer om opførelse af det nye el-værk i den sydlige del af Kreta i et område, hvor miljøet ikke vil blive alt for stærkt belastet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(10. april 1991)

Kommissionen har intet officielt kendskab til det projekt om opførelse af et el-kraftværk på Kreta, som det ærede medlem omtaler. Kommissionen vil rette henvendelse til de græske myndigheder for at få mere fyldestgørende oplysninger om projektet og om, hvilke foranstaltninger myndighederne påtænker at iværksætte for at opfylde deres forpligtelser i medfør af direktiv 85/337/EØF (1) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

For så vidt angår anlægsarbejderne i forbindelse med kabelforbindelse mellem Kreta og det landsdækkende elek-

tricitetsnet, som er integreret i regionaludviklingsprogrammet for Grækenland, finansierer Kommissionen de indledende aktiviteter (f.eks. forundersøgelser).

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2921/90
af Thomas Maher (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. januar 1991)
(91/C 177/26)

Om: Fællesskabets fødevareimport

Kan Kommissionen angive de nuværende og senest ajourførte tal pr. produkt for Fællesskabets import af fødevarer i 1990?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(7. marts 1991)

Kommissionen oversender direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat tabeller med tal for indførsel af levnedsmidler i Fællesskabet for 1989 og første halvår 1990 opdelt efter de enkelte varer ifølge SITC-nomenklaturen og udtrykkende værdi (1 000 ecu) og mængde (ton).

De endelige tal for 1990 vil foreligge senere og blive offentliggjort i form af mirkoficher.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2922/90
af Cristiana Muscardini (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. januar 1991)
(91/C 177/27)

Om: Flyulykken ved Stadel Weiach

De seneste undersøgelser af denne ulykke, hvor en DC 9 fra Alitalia styrtede ned i nærheden af Zürich, giver anledning til en lang række formodninger, der ganske vist ikke udelukker en fejl fra pilotens side, men dog peger på alvorlige mangler ved kontrollen med landinger i den pågældende lufthavn.

Kan Kommissionen oplyse, om det er rigtigt, at man normalt ikke følger flyene, indtil landingen er overstået? Hvilket sikkerhedskriterium følges der i bekræftende fald? Kan Kommissionen endvidere oplyse, om der er

opstillet en liste over de europæiske lufthavne på grundlag af disses sikkerhed? Hvilken plads indtager Zürichs lufthavn i bekræftende fald på denne liste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(14. februar 1991)

Lufthavne godkendes til drift i overensstemmelse med ICAO-standarder. Niveaue for sikkerhedsudstyr til indflyvningsbistand afhænger af flyvningsens art, terrænet og de tilladelige vejrforhold. I denne henseende er Zürich en veludstyret lufthavn.

Flyvelederens rolle er at opretholde en passende afstand mellem fly under indflyvning. Ansvar for, at der holdes en passende afstand mellem flyet og jorden, påhviler piloten, og flyet er udstyret med systemer til denne opgave.

Der findes ingen officiel liste over lufthavne i Europa opstillet efter deres sikkerhedsniveau.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2923/90
af Sylviane Ainardi (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. januar 1991)
(91/C 177/28)

Om: Virkningerne af anvendelsen af mælkekvoterne for beskæftigelsen inden for landbruget og landbrugsfødevareindustrien

Anvendelsen af mælkekvoterne, der indførtes i 1984, har haft alvorlige virkninger for beskæftigelsen i utallige EF-regioner (en lang række landbrugsbedrifters opgivelse af mælkeproduktion, lukning af mejerier, afskedigelse af lønarbejdere osv.).

Har Kommissionen foretaget tilbundsgående undersøgelser? Kan den oplyse, hvilke virkninger anvendelsen af mælkekvoterne har haft for beskæftigelsen, både inden for landbruget som sådant (landbrugere og lønarbejdere) og inden for landbrugsfødevareindustrien i hele mælkeproduktionsforløbet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(7. marts 1991)

Kommissionen har ikke foretaget specifikke undersøgelser vedrørende mælkekvoternes følger på beskæftigelses-

plan. Imidlertid viser Eurostats femte og sjette undersøgelse af mejeribrugets struktur i Fællesskabet, at der siden kvoteordningens indførelse er forsvundet omkring 1 100 mejerier. Det må imidlertid understreges, at koncentrationen af strukturerne i mælkesektoren også skyldes rationalisering af produktionsmetoderne, som præges af en stadig mere effektiv og højtydende produktions- og forarbejdningsteknologi.

Den af Eurostat offentliggjorte undersøgelse af mælkekvoter og deres virkninger på landbruget i EF peger på udviklingen på en række områder, bl.a.:

- udviklingen i antallet af malkekvægsbrug
- malkekvægsbestandens størrelse og fordeling pr. bedrift
- malkekvægholderes fordeling pr. aldersgruppe
- udviklingen i mælketilførslerne, deres fordeling pr. mejeri og de ændringer, der er konstateret i forarbejdningsindustrierne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2946/90

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. januar 1991)

(91/C 177/29)

Om: Kommuneplanen for Llanes og miljøbeskyttelse

Det kystlandskab og miljø, som kommunen Llanes (Asturias-Spanien) besidder, er udsat for en alvorlig trussel på grund af den kommuneplan, som de kommunale myndigheder har udarbejdet. Planen er i strid med de grundlæggende målsætninger for EF's politik på miljøbeskyttelsesområdet og behovet for, at fremdskriftet er foreneligt med respekten for og bevarelsen af naturen, landskabet og omgivelserne.

1. Kan Kommissionen rette henvendelse til de asturianske myndigheder med anmodning om at få stillet så omfattende oplysninger som muligt til rådighed om planen og de foranstaltninger, som myndighederne har til hensigt at vedtage for at beskytte naturværdierne i Llanes?
2. Kan Kommissionen forvisse sig om, at de asturianske myndigheder, dersom planen realiseres, på korrekt vis anvender direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af vilde fugle?
3. Finder Kommissionen ikke, at den på baggrund af sagens vigtighed sammen med de asturianske myndig-

heder som forebyggelse burde udarbejde en detaljeret undersøgelse, der omfatter en beskrivelse af de betydelige konsekvenser, som den pågældende plan kan forårsage i Llanes kommune og de foranstaltninger, der eventuelt skulle træffes for at undgå mulige negative følger for miljøet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(4. april 1991)

1. & 2. Spørgsmålene om egnsudvikling henhører under de regionale eller nationale myndigheder i de enkelte EF-medlemsstater, og Kommissionen kan derfor ikke foretage nogen undersøgelse på dette område.

Derudover kontrollerer Kommissionens tjenestegrene til stadighed gennemførelsen i praksis af direktiv 85/337/EØF og 79/409/EØF.

3. Kommissionen er af den opfattelse, at en nærmere identifikation og analyse af de eventuelle følgevirkninger af gennemførelsen af et konkret projekt udgør en del af proceduren for miljømæssig vurdering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2966/90

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. januar 1991)

(91/C 177/30)

Om: Dumpning af giftigt affald i Nicaragua

Har Kommissionen kendskab til forlydender om amerikanske forslag til dumpning af giftigt affald i Nicaragua og kan den oplyse, hvad der kan gøres for at håndhæve internationale aftaler om forbud mod sådan handel med giftigt affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(4. marts 1991)

Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om de forestående amerikanske hensigter om at dumpe giftholdigt affald i Nicaragua. En sådan dumpning ville i givet fald ikke få nogen negativ indvirkning på Fællesskabets territorium.

Kommissionen gør dog opmærksom på, at Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende transporter af farligt affald og bortskaffelse heraf, som endnu ikke er trådt i kraft, er blevet underskrevet af De Forenede Stater, men endnu ikke af Nicaragua.

Sigtet med denne konvention er at sikre strengere kontrol med grænseoverskridende transporter af farligt affald som følge af handelstransaktioner, og i den forbindelse er der i konventionen fastsat nærmere procedurer for import, eksport og transit. Desuden regnes der i konventionen med, at en medunderskrivende stat ikke tillader eksport af farligt affald eller noget som helst andet affald til en stat, der ikke har undertegnet konventionen, eller at dette importeres fra en ikke-medunderskrivende stat.

Kommissionen er af den opfattelse, at gennemførelsen af Basel-konventionen, så snart den træder i kraft, kan blive et vigtigt skridt i retning af at sikre, at forvaltning af farligt affald, heri indbefattet forsendelse over landegrænserne, samt bortskaffelse er fuldt foreneligt med beskyttelse af menneskets sundhed og miljøet, uanset hvor dette affald måtte blive endeligt elimineret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2976/90

af Richard Simmonds (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. januar 1991)

(91/C 177/31)

Om: Opfyldelse af EF-direktiver

Hvilke procedurer har Kommissionen overvejet for at hjælpe virksomheder til at imødegå visse medlemsstaters praksis vedrørende offentlige indkøb på baggrund af konkrete eksempler på protektionisme og manipulation med kontraktvilkår, så særlig indenlandske leverandører favoriseres ved tildelingen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(15. april 1991)

Kommissionen fører løbende kontrol med, at EF-reglerne for offentlige indkøb anvendes korrekt.

I samme øjeblik den får kendskab til et tilfælde af manglende overholdelse af de gældende procedurer (enten som følge af en klage fra en erhvervsvirksomhed eller i forbindelse med en af de systematiske stikprøvekontroller, den regelmæssigt foretager), skridter den ind over for de nationale myndigheder og indleder om nødvendigt den procedure, der er fastsat i EØF-Traktatens artikel 169.

Kommissionen er til enhver tid rede til at undersøge ethvert konkret tilfælde af manglende overholdelse af reglerne, som det ærede medlem henleder dens opmærksomhed på.

Den praksis, der omtales i forespørgslen, strider mod de procedurer, der er fastsat i de gældende direktiver om offentlige bygge- og anlægsarbejder ⁽¹⁾ og vareindkøb ⁽²⁾, idet direktiverne indeholder procedurer, hvis hovedsigte specifikt er stille virksomheder, der ønsker at deltage i offentlige indkøbsaftaler i Fællesskabet, lige; blandt disse kan især nævnes:

- forhåndsmeddelelsen og bekendtgørelsen af indgåede kontrakter
- forpligtelsen ifølge bygge- og anlægsdirektivet til at underrette de ansøgere og bydende, der anmoder herom, om begrundelsen for, at deres ansøgning eller bud er blevet forkastet
- fristerne for indgivelse af ansøgninger og bud
- de ordregivende myndigheds forpligtelse til at henvise til europæiske standarder, hvis sådanne findes.

Hvis en offentlig indkøbsaftale finansieres af EF-midler, kan en overtrædelse af EF-reglerne for offentlige indkøb føre til, at udbetalingen af midler suspenderes, eller at de udbetalte midler skal tilbagebetales.

Endvidere vil virksomhederne blive sikret ensartede retsgarantier overalt i Fællesskabet, når medlemsstaterne har vedtaget gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med direktiv 88/665/EØF ⁽³⁾, nemlig effektive og hurtige klagemuligheder på nationalt plan over for enhver beslutning truffet af en ordregivende myndighed. Klageprocedurerne giver mulighed for at annullere eller suspendere en udbudsprocedure eller at tildele skadelidte virksomheder erstatning. Gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med dette direktiv skal være truffet senest den 21. december 1991.

⁽¹⁾ EFT nr. L 210 af 21. 7. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2985/90

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. januar 1991)

(91/C 177/32)

Om: Fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarme-produktion

På baggrund af den nye oliekrise og den stigende nødvendighed af at begrænse vor afhængighed af udenlandske

energikilder mest muligt vil jeg gerne stille følgende spørgsmål:

Hvilke konkrete foranstaltninger har EF for øjeblikket i gang, og hvilke foranstaltninger agter EF at sætte i gang i nær fremtid for at fremme anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(19. marts 1991)

Siden 1974 har Kommissionen haft et omfattende forsknings- og udviklingsprogram for ikke-nuklear energi, som bl.a. omfatter udnyttelse af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion. I 1978 lancerede Kommissionen et demonstrationsprogram med henblik på at lette indføringen heraf på markedet for nye teknologier. Dette program omfatter bl.a. også de områder, det ærede medlem berører. Disse forskellige programmer vil blive nærmere opfulgt i de kommende år.

Allerede inden begivenhederne i Den Persiske Golf havde Kommissionen truffet beslutning om at gennemføre en undersøgelse vedrørende den økonomiske udvikling og den teknologiske videreudvikling i forbindelse med vedvarende energiformer frem til år 2010. Denne forskning udføres i løbet af 1991. Kommissionen vil benytte sig af resultaterne og konklusionerne af denne undersøgelse til orientering af de aktioner, der skal gennemføres på området vedvarende energiformer i de kommende år.

For øjeblikket arbejder Kommissionen på et forslag til Rådets beslutning om fremme af vedvarende energiformer i Fællesskabet. Forslaget er koncentreret om en række love og administrative bestemmelser, et program til støtte for og bistand til medlemsstaterne samt oprettelse af et informationsnet om vedvarende energi.

For så vidt angår problemet kombineret kraft-varmeproduktion i særdeleshed, vil Kommissionen opfølge sine foranstaltninger til fremme af ny teknologi som led i sine F&U-programmer og THERMIE-programmet. Som det allerede er anført i Kommissionens seneste forslag til Rådets beslutning om fremme af energieffektiviteten (¹), vil Kommissionen, såfremt der fortsat skulle være tale om handelsmæssige og strukturelle forhindringer for udvikling af netop denne form for energiproduktion, fremsætte en række forslag for medlemsstaterne med anmodning om at rydde disse hindringer for videreudvikling af kombineret kraft-varmeproduktion af vejen.

(¹) Dok. KOM(90) 365 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2987/90

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. januar 1991)

(91/C 177/33)

Om: EF-midler til fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion

Hvilke midler bruger EF for øjeblikket til at fremme anvendelsen af vedvarende energikilder, overskudsenergiformer og kombineret kraftvarmeproduktion, og i forbindelse med hvilke programmer?

Hvordan har anvendelsen af disse midler været fordelt på lande, programmer og energiformer i de sidste fem år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(8. marts 1991)

Fællesskabet har i løbet af tidsrummet 1985—89 afsat i alt 173,9 mio. ecu til støtte for demonstrationsprojekter inden for de sektorer, det ærede medlem nævner i sin forespørgsel.

Denne støtte er blevet bevilget i henhold til en række på hinanden følgende forordninger om et demonstrationsprogram inden for energisektoren.

Et nyt THERMIE-program (¹) trådte i kraft i 1990 og drejer sig navnlig om fremme af ny teknologi. Heri tilbydes der nye muligheder sammenlignet med de tidligere programmer såsom støtte til projekter til udbredelse og målrettede projekter samt ledsageforanstaltningerne til programmet for fremme af ny teknologi i tredjelande.

For så vidt angår forskning og teknologisk udvikling (FTU), har EF for tidsrummet 1986—90 afsat i alt 226,6 mio. ecu på området ikke-nuklear energi, som omfatter de sektorer, det ærede medlem sigter til med sin forespørgsel.

Kommissionen tilstiller direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en række oversigter over henholdsvis:

- alle enkeltheder pr. sektor og pr. land vedrørende de projekter, der har modtaget støtte i henhold til demonstrationsprogrammet, og
- alle enkeltheder pr. sektor og pr. land i forbindelse med projekterne i det tredje FTU-program

(1985—88) ⁽¹⁾ og det fjerde program (Joule-programmet) (1989—92) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 17. 7. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 83 af 25. 3. 1985, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 98 af 11. 4. 1989, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2991/90

af José Barros Moura (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. januar 1991)

(91/C 177/34)

Om: Portugisiske arbejdstageres løn

Ifølge oplysninger fra Eurostat er der sket en forværring af de portugisiske industriarbejderes situation vurderet ud fra købekraften, som allerede var den laveste i EF. Mens en portugisisk arbejder således i oktober 1985 i gennemsnit tjene 2,1 gange mindre end arbejderne i de øvrige EF-lande, tjente han i april 1989 2,5 gange mindre! I samme periode steg den danske arbejders lønindkomst fra det dobbelte til det tredobbelte af hans portugisiske kollegas indkomst. En sammenligning i ecu er endnu mindre fordelagtig.

Funktionærlønningerne er fortsat de laveste i hele Fællesskabet selvom de ikke er så lave som arbejderens lønninger.

Sådan er forholdene til trods for de omfattende bidrag fra strukturfondene til fremme af »den økonomiske og sociale samhørighed«.

Kan Kommissionen forklare, hvordan det kan være, at integrationen således forstærker ulighederne imellem medlemsstaterne samt de sociale forskelle i den enkelte medlemsstat i stedet for at reducere dem?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvad den »løntilbageholdenhed« som den i sin analyserapport om den portugisiske økonomi tilråder at fastholde og styrke, betyder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(18. marts 1991)

De tal fra Eurostat, som det ærede medlem henviser til ⁽¹⁾, skal vurderes meget omhyggeligt: tallene angiver brutto-

timelønningerne i industrien og omfatter således ikke bonusser og andre tillæg, der udbetales til lønmodtagerne; endvidere er de påvirket af arbejdstiden, der som bekendt er længere i Portugal end i noget andet land i Fællesskabet. Hvis der blev foretaget en sammenligning af nettomånedslønningerne ⁽²⁾, ville man opnå et mindre kontrastpræget billede. Desværre foreligger der endnu ikke data for 1989, og der foreligger ikke data for 1988 for alle EF-landene. Det er dog alligevel muligt at beregne forholdet mellem det EF-land, der har de laveste lønninger, og det EF-land, der har de højeste lønninger, som dog er et noget mere arbitrært mål. Dette forhold gik for bruttotimelønningernes vedkommende op fra 2,7 i 1985 til 3,1 i 1989 (og altså ikke op fra en faktor på 2 til en faktor på 3 mellem Danmark og Portugal som anført i forespørgslen), mens det for nettomånedslønningernes vedkommende gik op fra 2,1 i 1985 til 2,4 i 1988. Endvidere viser dataene for bruttotimelønningernes udvikling siden 1980 ⁽³⁾, at mens ulighederne i lønudviklingen forstærkedes mellem Portugal og de øvrige EF-lande fra 1980 til 1985, skete der en indsnævring i 1989.

I tidsrummet 1985-1989 steg bruttotimelønningerne i industrien deflateret med forbrugerprisindekset i Portugal med gennemsnitligt ca. 2 % på årsbasis. Bruttoaflønnen pr. beskæftiget (som er en bredere definition af løn, der ikke er påvirket af arbejdstiden og generelt benyttes i officielle statistikker) steg efter at være blevet deflateret dobbelt så kraftigt som gennemsnitligt i EF (se tabel 1). Tilsvarende steg lønniveauet pr. beskæftiget i Portugal i forhold til resten af Fællesskabet med 4,7 % fra 1985 til 1990 (se tabel 2).

Disse tal bekræfter den udbredte opfattelse af, at integrationen har igangsat en indhentningsproces, som dog starter fra et meget lavt niveau. Desuden har inflationen kraftigt eroderet lønmodtagernes købekraft (se tabel 1). På baggrund heraf er det ikke overraskende, at der gives højeste prioritet til bekæmpelse af inflationen i Portugal. Selv om lønudviklingen ikke har været den væsentligste kilde til inflationspres i Portugal i de senere år, er ledigheden så lav, at dette forhold nemt kan ændre sig, hvis der opstår et kraftigt efterspørgselspres.

Da infaltionsbekæmpelsen er nødvendig for at konsolidere indhentningsprocessen, kan der i Kommissionens rapport ikke argumenteres for løntilbageholdenhed alene af effektivitetshensyn. Ud over at bane vej for Portugals deltagelse i valutakursmekanismen (og i ØMU) er inflationsbekæmpelsen lige så nødvendig af hensyn til målet om at tilvejebringe økonomisk og social samhørighed.

⁽¹⁾ Tal for april 1989 offentliggjort i »Rapid Reports 1990/8« og ikke-offentliggjorte tal for oktober 1985.

⁽²⁾ Udtrykt i købekraftstandarden.

⁽³⁾ Udtrykt i ecu.

TABEL 1

Aflønning pr: beskæftiget i industrien
(1985 = 100)

	1986	1987	1988	1989	1986—1989
<i>Portugal</i>					
nominel løn	123,6	146,9	162,4	182,9	
procentvis ændring	23,6	18,9	10,6	12,6	16,3
privatforbrugsdeflator	113,8	125,3	137,7	155,4	
procentvis ændring	13,8	10,0	10,0	12,8	11,6
realløn	108,6	117,3	117,9	117,7	
procentvis ændring	8,6	8,0	0,5	—0,2	4,2
produktivitet	109,0	114,2	118,7	121,8	
procentvis ændring	9,0	4,8	3,9	2,7	5,1
<i>EUR 9 (a)</i>					
nominel løn	105,6	111,8	118,0	125,0	
procentvis ændring	5,6	5,9	5,5	5,9	5,7
privatforbrugsdeflator	103,3	106,6	110,3	115,3	
procentvis ændring	3,3	3,2	3,4	4,6	3,6
realløn	102,2	104,9	107,0	108,3	
procentvis ændring	2,2	2,7	2,0	1,2	2,0
produktivitet	101,2	103,8	108,5	111,7	
procentvis ændring	1,2	2,5	4,5	2,9	2,8

(a) EUR 9: EUR 12 eksklusiv Grækenland, Irland og Portugal.

TABEL 2

Aflønning pr: beskæftiget i industrien
EUR 10 (a)
(købekraftstandarder)

	1/1 000	procentvis ændring
1980	51,1	
1981	50,9	—0,4
1982	50,6	—0,5
1983	47,7	—5,7
1984	45,3	—5,1
1985	44,4	—2,0
1986	45,3	2,1
1987	47,5	4,8
1988	46,4	—2,3
1989	46,0	—0,9
1990 (1)	46,5	1,0
1981-1985		—13,2
1986-1990		4,7

(a) EUR 10: EUR 12 eksklusiv Grækenland og Portugal.

(1) Kommissionens prognose (oktober-november 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2994/90**af José Barros Moura (CG)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. januar 1991)**(91/C 177/35)*

Om: Den Europæiske Socialfond: Støtte til omstrukturering

I Revisionsrettens årsberetning om 1989-budgettet konkluderes det, at det først og fremmest er »større virksomheder, der får ESF-tilskud til strukturomlægning. Små og mellemstore virksomheder har ikke tilstrækkeligt kendskab til betingelserne, og de anmoder konsulentvirksomheder om at behandle og følge op på deres ESF-sager. Disse mellemlid kan sluge op til 30 % af ESF-tilskuddene.« »I almindelighed dokumenterer en større virksomhed de samlede uddannelsesudgifter med regninger, der er udstedt af dets eget uddannelsesorgan . . .«. Kommissionen har »ingen kontrol med, hvorledes foranstaltningerne gennemføres på stedet. Den kan ikke kontrollere omkostningerne (. . .). I betragtning af arten af de omkostningers elementer, der indgår i ESF's støtte, er der snarere tale om produktionsstøtte end om støtte til erhvervsuddannelsesforanstaltninger«. (Sammendrag, side 33 og 34).

Kan Kommissionen oplyse baggrunden for anvendelsen af de midler, som er beregnet for uddannelse, til at finansiere store virksomheder og konsulentkontorer?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 43/91**af Raymonde Dury (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. februar 1991)**(91/C 177/36)*

Om: De små og mellemstore virksomheders problemer med at opnå støtte fra ESF

Ifølge Revisionsrettens beretning har de små og mellemstore virksomheder (SMV) vanskeligere ved at opnå støtte til industriel omlægning fra ESF end de store virksomheder. De små og mellemstore virksomheder er nødt til at søge hjælp hos rådgivere til udarbejdelse og opfølgning af deres dossier i Fællesskabets komplicerede sagsbehandling. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at afhjælpe denne situation?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
på skriftlig forespørgsel nr. 2994/90 og nr. 43/91
(12. marts 1991)**

forbundet med underleverandører og andre medlemmænd, selv om der utvivlsomt bør ske en reduktion af omfanget heraf. Socialfonden ønsker ikke nødvendigvis direkte kontakt med de endelige tilskudsmodtagere. I forbindelse med reformen fra 1988 tog man fat på dette problem, idet man indførte en ordning med tilskud til programmer, hvis gennemførelse bliver varetaget af lokale myndigheder eller af et ansvarligt organ, som derfor er et forbindelsesled mellem Fællesskabet (og i givet fald det pågældende lands centraladministration) og de mange organer og institutioner, der bidrager til programmets gennemførelse.

Efter Kommissionens opfattelse fungerer det mellemlid, der er indført med reformen, rationelt og ansvarligt i samarbejde med Kommissionen.

For så vidt angår virksomhedernes bogføring af visse udgifter til uddannelsesforanstaltninger, der modtager tilskud fra Den Europæiske Socialfond, har Kommissionen i sit svar til Revisionsretten anført, at dette giver problemer med at identificere udgifterne til de pågældende uddannelser. Virksomhederne bogfører disse udgifter ud fra produktionshensyn og ikke ud fra et uddannelseshensyn. Efter reformen fra 1988 har man søgt at løse dette problem ved at opstille en fortegnelse over en række standardudgifter, der kan benyttes som reference ved evalueringen af udgifterne til de forskellige uddannelsesforanstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2996/90**af Eolo Parodi (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. januar 1991)**(91/C 177/37)*

Om: Fri bevægelighed for akupunktur-praktikanter

Under henvisning til direktiv 89/48/EØF (1) om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og

— under henvisning til, at udøvelsen af akupunktur i nogle medlemsstater synes at være legitim blandt ikke-uddannede læger

— ud fra den opfattelse, at akupunktur er en lægelig handling og på grund af de betydelige sundhedsmæssige virkninger og eventuelle bivirkninger ikke kan praktiseres af ikke-uddannede læger uden risiko for patienterne.

Bedes Kommissionen oplyse følgende:

Som Kommissionen har anført i sit svar på Revisionsrettens bemærkninger, er der ikke nødvendigvis noget odiøst

1. Har den kendskab til, hvilke kvalifikationer, der kræves af de personer, der praktiserer akupunktur i de forskellige medlemsstater?
2. Hvilke initiativer agter den at tage for at forhindre fri bevægelighed af praktikanter i akupunktur uden lægeuddannelse, hvilket kunne få et betydeligt omfang i betragtning af den interesse, der er for denne disciplin med deraf følgende risiko for borgerens sundhed?

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(4. marts 1991)**

Hverken »lægedirektiverne« 75/362/EØF og 75/363/EØF (¹) eller nogen anden bestemmelse i fællesskabsretten er til hinder for, at en medlemsstat i henhold til den nationale lovgivning bestemmer, at kun læger har ret til at udøve lægevirksomhed. De forhindrer endvidere ikke medlemsstaterne i at tillade, at en sådan virksomhed kan udøves af personer, der ikke er læger. Da der ikke er foretaget en harmonisering på fællesskabsplan, falder dette spørgsmål således ind under den berørte medlemsstats kompetence. I henhold til Domstolens retspraksis (dom af 3. oktober 1990, Bouchacha, sag C-61/89) (²) har en værtsmedlemsstat ligeledes ret til at nægte en statsborger fra Fællesskabet, som i en anden medlemsstat har opnået kvalifikationer, der giver ham ret til i denne medlemsstat legitimt at udøve lægegerning uden at være læge, at udøve denne virksomhed i værtsmedlemsstaten, når denne udelukkende forbeholder denne virksomhed for læger.

Mellem de medlemsstater, hvor udøvelse af akupunktur legitimt kan foretages af personer, der ikke er læger, vil anerkendelse af eksamensbeviser kunne sikres ved Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. For at kunne anvendes forudsætter dette direktiv dog, at det berørte eksamensbevis, såvel i oprindelseslandet eller det land, som den pågældende kommer fra, som i værtslandet, vedrører en videregående uddannelse af mindst tre års varighed.

Dette direktiv suppleres af Rådets direktiv om en anden generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelse, som supplerer direktiv 89/48/EØF (³), og som stadig er til drøftelse i Rådet.

Disse to tekster er udtryk for Kommissionens nye holdning til spørgsmålet om anerkendelse af eksamensbeviser og er karakteriseret af, at de er »generelle« og ikke »sektorale«, dvs. de er orienteret mod et bestemt erhverv eller en bestemt gruppe erhverv, og at der derfor på forhånd

ses bort fra enhver form for harmonisering af uddannelse eller erhvervsaktiviteter mellem medlemsstaterne.

Kommissionen overvejer derfor ikke at fremsætte specifikke forslag vedrørende personer, der praktiserer akupunktur uden at være læger.

(¹) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

(²) Endnu ikke offentliggjort.

(³) EFT nr. C 263 af 16. 10. 1989. Ændringsforslag EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3005/90
af Gianfranco Amendola (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. januar 1991)
(91/C 177/38)**

Om: Gennemførelse af Parlamentets beslutning fra 1987 om afskaffelse af alle former for motorvejsafgift

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 16. september 1987 (dok. A2-134/87) Kommissionen om at »udarbejde forslag med henblik på en meget gradvis afskaffelse af alle former for motorvejsafgift med undtagelse af afgift for benyttelse af meget kostbare infrastrukturprojekter som tunneller og broer«.

Et hurtigt og konkret indgreb er under alle omstændigheder påkrævet med henblik på at udnytte motorvejsnettet bedst muligt og undgå anlæg af nye unødvendige vejstrækninger, som blot vil belaste miljøet yderligere på alle områder.

Har Kommissionen reageret på den nævnte beslutning og i givet fald hvordan, og har den planlagt initiativer på dette område.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(19. marts 1991)**

Med henblik på finansiering af anlæg af motorveje mener Kommissionen, at det på kort og mellemlang sigt ville være urealistisk at gennemtvinge en ordning for afskaffelse af motorveje med afgifter.

Hvad resten af det ærede medlems forespørgsel angår, henvises til svaret på mundtlig forespørgsel nr. H-1024/90 af Bettini på januarmødet 1991 i Europa-Parlamentet (¹).

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-398 og nr. 3-399 (januar 1991).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3011/90**af Brigitte Ernst de la Graete (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. januar 1991)**(91/C 177/39)*

Om: Bosman-sagen — Fri bevægelighed for professionelle sportsfolk

Ledere i den belgiske fodboldverden har i forbindelse med Bosman-sagen gentagne gange henvist til deres fortrinlige forbindelser til Kommissionens formand. I denne sammenhæng har man i den belgiske presse bemærket følgende udtalelse af det belgiske forbunds formand, Christian D'Hooghe:

»Det bedste eksempel herpå er EF's juridisk velbegrundede, men reelt farlige ønske om at fremme den frie bevægelighed for arbejdstagerne i fodboldbranchen inden for Fællesmarkedet. Jacques Delors, som er en hyppig gæst på vore stadier, har slået bremserne i, men der går ikke en måned, uden at hans kolleger, som forveksler murere og fodboldspillere, presser yderligere på« (La Dernière Heure, 18. oktober 1990).

Hvad mener Kommissionen om disse mildest talt forbavsende udtalelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(12. marts 1991)

Kommissionen fremsætter sædvanligvis ikke bemærkninger til presseudtalelser af denne art.

Det ærede medlem henvises i øvrigt til den drøftelse, som fandt sted i spørgetiden under sessionen i februar 1991 ⁽¹⁾, vedrørende fodboldspillere.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-400 og nr. 3-401 (februar 1991).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(5. april 1991)

Kommissionen har siden 1978 haft en lang række kontakter med nationale sammenslutninger og UEFA med henblik på at udvirke, at nationale fodboldunioner forpligter sig til at afskaffe enhver diskrimination.

I 1990 indledte Kommissionen nye drøftelser, der endnu ikke er afsluttet, med de forskellige berørte organisationer på baggrund af det forslag, som de nationale fodboldsammenslutninger havde vedtaget den 31. januar 1990 i Stockholm, og som bl.a. indeholdt en bestemmelse om, at der skulle gives flere udenlandske fodboldspillere adgang til at deltage i en kamp.

Kommissionen har flere gange gjort fodboldklubber opmærksom på, at de skal overholde princippet om forbud mod nationalitetsbegrundet diskrimination, samtidig med at den erklærede at ville udvise forståelse for, at tilrettelæggelsen af fodbold og opstilling af klubber er særdeles kompliceret som led i fællesskabsrettens overholdelse.

Det skal bemærkes, at professionelle spillere direkte kan påberåbe sig EF-Domstolens retspraksis over for de nationale domstole, hvad enten diskriminationen kan henføres til en offentlig myndighed eller en sportsorganisation. Professionelle spillere kan som EF-arbejdstagere nedlægge påstand om ugyldighed af klausuler, der måtte være indsat i kollektive reglementer eller individuelle kontrakter vedrørende begrænsninger med hensyn til opstilling af fodboldspillere fra EF-lande.

Det vil dog være vanskeligt at indlede en overtrædelsesprocedure efter EØF-Traktatens artikel 169, da begrænsninger med hensyn til, hvor mange udenlandske spillere der kan opstille, skyldes forhold, der snarere kan henføres til privatpersoner end til offentlige myndigheder.

Europa-Parlamentet har selv udvist tilbageholdenhed med hensyn til eventuelt at indlede en overtrædelsesprocedure med henblik på at løse disse problemer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Betænkning af Janssen van Ray, PE 127.478/def.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3012/90**af Brigitte Ernst de la Graete (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. januar 1991)**(91/C 177/40)*

Om: Manglende opfyldelse af dommen i sagen Dona/Mantero

Denne dom blev afsagt i 1976, men den er stadig ikke blevet opfyldt. Hvordan begrundes Kommissionen dette forhold?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3017/90**af Michael Welsh (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. januar 1991)**(91/C 177/41)*

Om: Sikkerhedsseler for børn

Den nuværende britiske standard for sikkerhedsseler for børn påbyder en skridtsele, som skal forhindre børnene i at glide ud af selen. Kommissionen er ved at udarbejde en europæisk standard på grundlag af den standard, som Den Økonomiske Kommission for Europa har fastsat

(ECE 44), og som ikke omfatter en obligatorisk skridtsele. Vil Kommissionen oplyse, om der foreligger videnskabeligt materiale, som kan begrunde, at skridtselen ikke skal være obligatorisk i henhold til den foreslåede EF-standard?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. april 1991)

Kommissionens tjenestegrene har for nylig bragt det ærede medlems spørgsmål på bane på et møde mellem europæiske eksperter i sikkerhedsstandarder for motor-køretøjer.

Eksperternes meninger om hhv. fordele og ulemper i forbindelse med skridtselen var delte. Før der foreligger flere videnskabelige data, vil det ikke være muligt at drage endelige konklusioner med hensyn til, om det er nødvendigt at gøre skridtselen obligatorisk frem for valgfri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3033/90

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1991)

(91/C 177/42)

Om: Honorarer i liberale erhverv

Mener Kommissionen, at indførelse af minimumshonorarer i visse liberale erhverv i nogle af EF's medlemsstater kan udgøre en diskrimination mod samme erhvervs udøvere i andre lande og medvirke til at forstærke de nationale barrierer og dermed hindre den økonomiske integration, der er en forudsætning for det indre marked?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(27. marts 1991)

Nationale bestemmelser, der giver mulighed for at fastsætte, eller som fastsætter minimumshonorarer i visse liberale erhverv, er ikke i strid med Traktatens bestemmelser om etableringsfrihed, for så vidt som de uden forskel anvendes på egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater.

I henhold til EF-Domstolens faste retspraksis forbyder kombinationen af EØF-Traktatens artikel 5, artikel 3, litra f), artikel 85 og/eller 86 imidlertid medlemsstaterne at træffe eller opretholde foranstaltninger, der vil kunne afskaffe den nyttige virkning (»effet utile«) af Traktatens

konkurrenceregler. Dette er tilfældet, hvis nationale bestemmelser pålægger eller fremmer indgåelsen af en aftale i strid med artikel 85, stk. 1, eller fører til misbrug af en dominerende stilling i strid med artikel 86 eller øger virkningerne deraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3040/90

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1991)

(91/C 177/43)

Om: Hindringer for den fri konkurrence i gødningsektoren

Takket være en billig naturgasforsyning er Nederlandene blevet en ganske betydelig gødningsproducent.

Imidlertid har to franske virksomheder, CDF Chimie Azote et Fertilisants SA og Chimie de la Grande Paroisse SA, indgivet klage til EF over det nederlandske selskab Gazunie med den begrundelse, at det siden november 1983 skal have leveret de nederlandske amoniakfabrikanter gas til præferencetakster.

Da denne praksis, hvis den bekræftes, er en klar hindring for den fri konkurrence og en direkte trussel for visse virksomheder i Belgien, navnlig aktieselskabet Kemira-Tertre, bedes Kommissionen oplyse, hvilke konkusioner den er nået frem til, hvorledes den nuværende situation udvikler sig og hvilke foranstaltninger den eventuelt har truffet i denne forbindelse.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(4. april 1991)

På baggrund af en klage fra den franske producentsammenslutning inden for kvælstofgødning indledte Kommissionen proceduren i artikel 93, stk. 2, med hensyn til de særrabatter der ydes nederlandske ammoniakproducenter. Rabatterne består i, at der anvendes lavere takster for den naturgas, disse producenter bruger som råmateriale. Den nederlandske regering ophævede sin den 1. november 1983 og erstattede den med en ny, som efter Kommissionens mening ikke indeholdt støtteelementer. De franske selskaber CDF Chimie Azote et Fertilisants SA og Chimie de la Grande Paroisse SA indbragte derpå Kommissionens beslutning for Domstolen. Ved afgørelse af 12. juli 1990 (sag C-169/84) annullerede Domstolen Kommissionens beslutning.

Kommissionen undersøger for øjeblikket den retstilstand, som annullationen har skabt, og tager i denne forbindelse hensyn til de faktiske forhold (i mellemtiden er den

anfægtede tarif blevet ændret); Kommissionen vil senere træffe den nødvendige beslutning på dette område.

Hvis der fortsat er tale om konkurrencefordrejninger, vil en sådan beslutning tage sigte på at bringe dem til ophør.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3062/90

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1991)

(91/C 177/44)

Om: Handicappedes stemmeret

Kan Kommissionen oplyse, om den er villig til at rette en henstilling til alle medlemsstater og i særdeleshed tre medlemsstater, herunder Irland, hvori det påpeges, at handicappede bør have mulighed for at stemme pr. brev ved alle nationale valg og valg til Europa-Parlamentet? En sådan henstilling ville være i overensstemmelse med målene i et »Borgernes Europa« og til gavn for alle borgere i Europa.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(4. april 1991)

Kommissionen finder, at det problem, som det ærede medlem rejser, i princippet henhører under hver enkelt medlemsstats valglov.

Kan Kommissionen gøre nærmere rede for årsagerne til, at den afslår at yde disse bevillinger på grundlag af forordning (EØF) nr. 355/77 samt oplyse, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at opnå finansiering i henhold til forordning (EØF) nr. 4256/88?

(¹) EFT nr. C 130 af 21. 5. 1991, s. 14.

(²) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

(³) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(7. marts 1991)

Kommissionen vedtog efter udtalelse fra Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne den 20. december 1990 beslutning C(90) 2381/422 om afslag på tilskud fra EUGFL, Udviklingssektionen, til projektet til oprettelse af et fåremarked i Vasles Deux-Sèvres (90.41.FR.009.0).

Årsagerne til dette afslag er klart angivet i ovennævnte beslutning og kan sammenfattes som følger:

- projektet vedrører anlæggelse af fåremarkedet i Vasles, som er en kommune nær ved byen Parthenay, hvor der findes et stort kreaturmarked
- det franske særprogram vedrørende kreaturmarkeder har kun godkendt fåremarkeder på betingelse af, at der ikke findes et kreaturmarked i nærheden.

Dertil kommer, at en fornyet grundig gennemgang af sagen har ført til den konklusion, at der ikke er nogen muligheder for finansiering af dette projekt på en anden EF-budgetkonto.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 20/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. februar 1991)

(91/C 177/45)

Om: Finansiering af et fåremarked

Kommissionsmedlem Ray Mac Sharry anfører i sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 2401/90 (¹), at planen om at oprette et fåremarked i Vasles kommune i departementet Deux-Sèvres ikke er i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 (²) og lader forstå, at der kan afsættes bevillinger til dette projekt på grundlag af Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 (³).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 24/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. februar 1991)

(91/C 177/46)

Om: EF-regler vedrørende risikofyldte sportslige erhverv

Erhvervet som bjergfører er kendetegnet ved, at det omfatter mange forskellige aktiviteter, f.eks. alpint skiløb, bjergvandring, bjergbestigning mv.

Dette risikofyldte sportslige erhverv indebærer, at udøveren har en virkelig god uddannelse, hvorfor det med henblik på det indre marked ville være ønskeligt, om der

indførtes EF-regler herfor. Det vil ikke være tilstedeligt, at udøvere af dette erhverv ved indgangen til 1993 vil kunne komme fra mange forskellige steder uden den tilstrækkelige uddannelse og derved bringe deres kunders liv i fare.

Er Kommissionen klar over dette problem og agter den at forelægge et direktivforslag vedrørende risikofyldte sportslige erhverv?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. april 1991)

Anerkendelse af bjergføreres erhvervskvalifikationer omfattes af forslaget til direktiv om en anden generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser⁽¹⁾. I dette forslag benyttes samme fremgangsmåde som i det af Rådet vedtagne direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed⁽²⁾. Ud over at være generel præges det bl.a. af, at hverken uddannelserne eller de erhvervsmæssige aktivitetsområder på forhånd er blevet samordnet mellem medlemsstaterne. Dette betyder selvfølgelig ikke, at en hvilken som helst faglært person, især eventuelt utilstrækkeligt uddannede, i Frankrig vil kunne udøve erhvervsvirksomhed som bjergfører og bringe sine kunders liv i fare. Forslaget indeholder talrige garantier på dette punkt. Bl.a. har værtsstaten altid mulighed for som grundlag for vurdering af den vandrende arbejdstagers faglige kundskaber at gå ud fra de faglige kundskaber, der kræves af værtslandets egne statsborgere.

Kommissionen agter derfor ikke at foreslå et særskilt direktiv om risikofyldte sportslige erhverv.

(¹) EFT nr. C 263 af 16. 10. 1989, som ændret i EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990.

(²) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 42/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. februar 1991)

(91/C 177/47)

Om: Fortegnelse over aktiviteter, der er forbundet med udøvelse af offentlige myndigheder

Den frie bevægelighed og etableringsretten medfører, at stillinger ved det offentlige i en medlemsstat bliver tilgængelige for borgere i andre EF-stater. De eneste stillinger, der ikke er omfattet heraf, er aktiviteter, der varigt

eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Findes der en fortegnelse over sådanne aktiviteter, der er udarbejdet af medlemsstaterne i fællesskab? Hvis ikke, hvilke oplysninger findes der da herom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(13. marts 1991)

Der findes i øjeblikket ingen fortegnelse udarbejdet af medlemsstaterne i fællesskab om udøvelse af aktiviteter under det offentlige i medlemsstaterne, som kun er forbeholdt landets egne borgere.

Forøvrigt er det Kommissionens opfattelse (jf. dens meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 72 af 18. marts 1988), at det ikke er nødvendigt at foreslå nye EF-regler på grund af den direkte virkning af bestemmelserne i artikel 48 i EØF-Traktaten og Domstolens omfattende afgørelser på dette område. Den har givet en snæver fortolkning af denne undtagelsesbestemmelse og har klart fastlagt anvendelsesområdet for den.

Som følge heraf er de i Traktaten nævnte principper (fri bevægelighed og ligebehandling) også på dette område reglen, mens bestemmelsen om offentlige stillinger er undtagelsen.

Ifølge Domstolens opfattelse er det således ikke alle de offentlige stillinger, som i henhold til artikel 48, stk. 4 i EØF-Traktaten ikke er omfattet af den frie bevægelighed, men udelukkende »en række stillinger, der indebærer en direkte eller indirekte deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed og i de funktioner, som skal sikre statens eller de andre offentlige kollektive enheders almene interesser. Sådanne stillinger forudsætter nemlig, at indehaverne fører en særlig solidaritet med staten, og at der består gensidige rettigheder og pligter, som er grundlaget for nationalitetsbåndet« (sag 149/78, 307/84, 225/85, 66/85, 33/88). Den samme »funktionelle« fremgangsmåde er blevet fulgt i afgørelserne i forbindelse med fortolkningen af artikel 55, stk. 1 i Traktaten (sag 2/74 og 147/86). Det kriterium, der skal følges i vurderingen af den omstridte stilling, er altså af håndgribelig art og bygger på de funktioner, hvori stillingen består, og på det ansvar, der er karakteristisk for den.

På grundlag af de ovennævnte principper og kriterier har Kommissionen siden 1988 gjort en systematisk indsats for at liberalisere adgangsbetingelserne for stillinger under visse nationale strukturer (som f.eks. de operationelle dele af det offentlige sundhedsvæsen, undervisning i offentlige uddannelsesinstitutioner, forskning til civile formål i offentlige institutioner og de organer, der har til opgave at forvalte en service med kommercielt sigte), som klart viser sig generelt at ligge tilstrækkeligt langt fra den offentlige forvaltnings særlige virksomhed, som defineret af Dom-

stolen, og således ikke falder ind under den i artikel 48, stk. 4, i EØF-Traktaten fastsatte undtagelse.

Som led i denne indsats er der for nylig gjort et vigtigt skridt fremad med Kommissionens beslutning om at iværksætte overtrædelsesproceduren i henhold til artikel 169 i EØF-Traktaten over for alle de pågældende medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 53/91

af Henry McCubbin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 177/48)

Om: Brugen af det tolv-stjernede logo og betegnelsen EØF

Kan Kommissionen oplyse, om det tolv-stjernede logo og betegnelsen EØF er registreret?

Kan den også oplyse, om private virksomheder skal have tilladelse til at bruge disse symboler?

Er Kommissionen desuden bekendt med tilfælde, hvor virksomheder og enkeltpersoner har brugt logoet og betegnelsen i erhvervsmæssigt øjemed på en sådan måde, at det har bibragt offentligheden den opfattelse, at der var tale om officielle organer under Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(19. marts 1991)

Navnet »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« og forkortelsen »EØF« samt det europæiske flag/logo er registreret ved WIPO i henhold til Paris-Konventionens artikel 6 ter.

Det europæiske flag/logo blev registreret af Europarådet i 1955. Desuden vedtog Europarådets ministerudvalg i 1979 en henstilling, hvori medlemsstaterne opfordredes til at træffe de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der var nødvendige for at give dette flag/logo i hvert fald den juridiske beskyttelse som den, deres nationale flag har.

Det europæiske logo kan anvendes af tredjemand, forudsat denne anvendelse:

- ikke kan føre til forveksling mellem brugeren og Det Europæiske Fællesskab eller Europarådet
- ikke er knyttet til mål eller aktiviteter, der er uforenelige med Det Europæiske Fællesskabs eller Europarådets principper og formål.

Kommerciel anvendelse er normalt ikke i overensstemmelse med disse kriterier, når det europæiske logo kombineres med en privat virksomheds bomærke.

Kommissionens tjenestegrene er indstillet på at bistå interesserede med at undersøge konkrete projekter for at fastslå, om de er forenelige med disse kriterier.

Navnet »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab« og forkortelsen »EØF« blev registreret af Kommissionen i 1979. Helt bortset fra den rent juridiske beskyttelse af enhver juridisk persons navn håndhæves ovennævnte kriterier strengere, når anvendelsen af Fællesskabets navn i sig selv indebærer en oplagt risiko for usikkerhed i offentligheden om brugerens identitet.

Svaret på det sidste spørgsmål er ja.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 56/91

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 177/49)

Om: Universitetsuddannelse i en anden medlemsstat

Med gennemførelsen af det indre marked og den mobilitet i arbejdskraften, som Kommissionen tilstræber, vil EF-borgere i stigende omfang bosætte sig og arbejde i andre medlemsstater end deres egen.

Der er allerede skabt mulighed for, at disse arbejdstageres børn kan få universitetsuddannelse eller anden uddannelse på tertiærtrinnet — såfremt de opfylder visse uddannelsesmæssige kriterier — enten i værtsmedlemsstaten eller i den medlemsstat, hvor deres forældre oprindeligt var bosiddende.

Det er imidlertid kun selve undervisningsomkostningerne, der dækkes, og ikke omkostninger ved at bo på et kollegium eller et lejet værelse, hvilket vil kunne forhindre børn af vandrende arbejdstagere i at gennemføre deres studier i deres forældres hjemland, hvor de selv måtte ønske at bosætte sig permanent til sin tid. Det kan ydermere tænkes, at de ikke har de nødvendige sprogkunderskaber til at drage fordel af et universitetsstudium eller tilsvarende studium i værtslandet.

Hvorledes foreslår Kommissionen dette problem afhjulpet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(18. marts 1991)

I henhold til EF-Domstolens faste retspraksis gælder princippet om ikke-diskriminering på grundlag af natio-

nalitet (EØF-Traktatens artikel 7) for bistand til dækning af indskrivnings- eller undervisningsgebyrer, der opkræves som betingelse for adgang til uddannelse, herunder universitetsuddannelse og anden videregående uddannelse. På fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin falder egentlig uddannelsesstøtte til studerende imidlertid uden for EØF-Traktatens anvendelsesområde.

I henhold til en nylig dom (sag C — 308/89, Carmina di Leo mod Land Berlin) skal finansiel bistand, som en medlemsstat yder til sine statsborgere til studier i udlandet, imidlertid også ydes på samme vilkår til de børn af vandrende arbejdstagere fra EF-lande, der ønsker at studere uden for værtslandets område.

Gennem ERASMUS-programmet tilbyder Kommissionen mobilitetsstipendier til studerende, der ønsker at tilbringe en studieperiode ved et universitet i en anden medlemsstat. Disse stipendier kan også dække udgifter til den nødvendige sproglige forberedelse for sådanne studerende. Studenter, der deltager i denne ordning, fritages for indskrivningsgebyrer ved værtsuniversitetet, og de er berettiget til fortsat at oppebære de uddannelsesstipendier, de modtager ved deres hjemuniversitet.

Hvad tilegnelse af sprogfærdigheder inden undervisningspligtens ophør angår, findes de relevante bestemmelser i direktiv 77/486/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 6. 8. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 62/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. februar 1991)

(91/C 177/50)

Om: Lægemidler

Lægemedellignende produkter (vitaminer, bruningsmidler) er ikke omfattet af direktivet om reklame for lægemidler (KOM(90) 212), idet der ikke er tale om lægemidler i egentlig forstand. Disse produkter er imidlertid beslægtede med lægemidler og præsenteres undertiden af forhandlerne på en sådan måde, at der i offentligheden opstår usikkerhed om, hvorvidt der er tale om lægemidler. Disse produkter unddrager sig enhver kontrol, som gælder for lægemidlerne.

Finder Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt også at indføre bestemmelser om reklame og påstande om lægemedellignende produkter for at sikre, at der gælder regler svarende til reglerne for humanmedicinske lægemidler i den udstrækning, de pågældende produkter angiveligt ofte har indvirkning på menneskers helbred eller velfærd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(5. april 1991)

De para-farmaceutiske varer, det ærede medlem omtaler, er i det omfang, de unddrager sig definitionen af begrebet lægemidler som fastsat i Rådets direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾, dels levnedsmidler (vitaminer, diætoprodukter), dels kosmetik (bronzeringsmidler).

For så vidt angår levnedsmidler, gælder Rådets direktiv 79/112/EØF ⁽²⁾ om reklame for sådanne levnedsmidler, således at forstå, at de generelle bestemmelser om forbud mod vildledning, som er indeholdt heri, gælder såvel for reklame og præsentationsmåder for levnedsmidler som for mærkning af disse. I dette direktiv forbydes bl.a. uden hensyntagen til det eventuelt berettigede heri alle påstande, som måtte tillægge et bestemt levnedsmiddel egenskaber i retning af at forebygge, behandle eller helbrede menneskelige sygdomme, eller som kunne antyde disse egenskaber. Kommissionen er for øjeblikket i gang med at undersøge muligheden for at fremsætte forslag om særlige bestemmelser for de af de pågældende produkter, der er levnedsmidler, samt art og rækkevidde af sådanne bestemmelser.

Tilsvarende er det i henhold til Rådets direktiv 76/768/EØF ⁽³⁾ om kosmetiske midler forbudt i forbindelse såvel med mærkning af og præsentationsmåder for disse produkter som med reklame for dem at tillægge disse produkter egenskaber, som de ikke har.

Endelig er det helt indlysende, at para-farmaceutiske produkter er underlagt Rådets direktiv 84/450/EØF ⁽⁴⁾ om vildledende reklame: Al reklame, som måtte tillægge et produkt, der ikke måtte være tilladt som lægemiddel, helbredende eller forebyggende egenskaber i forbindelse med menneskelige sygdomme, vil med sikkerhed udgøre en vildledende reklame i medfør af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965, s. 369.

⁽²⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 71/91

af Carlos Perreau De Pinninck Domenech, José Maria Ruiz-Mateos Jimenez De Tejada, Christian de la Malène og Mark Killilea (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 177/51)

Om: Oplagring af radioaktivt kviksølvaffald

Som følge af den vedvarende oplagring af radioaktivt kviksølvaffald i tønders i fri luft uden nogen form for sikkerhedsforanstaltninger i Almaden i provinsen Ciudad Real i Spanien er de i området bosiddende indbyggeres sikkerhed i alvorlig fare, da det mindste uheld kan medføre en katastrofe, som vil få uoverskuelige følger. Endvi-

dere agter man at opføre et anlæg til forbrændning af kviksløvsaffald i området.

Ovenstående situation er virkeligheden i et område af det EF, der agter at blive det grønne Europa i fremtiden.

Kan Kommissionen ikke straks træffe foranstaltninger, som i en vis udstrækning kan nedsætte den store forgifts- ningsfare, som befolkningen i området i øjeblikket lever i?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(4. april 1991)

Kommissionen har fået forelagt en række klager over oplagringen af kviksløvholdigt affald som beskrevet af de ærede medlemmer. For nylig er der af Kommissionens tjenestegrene blevet sendt flere anmodninger om nærmere oplysninger til de spanske myndigheder, som har anmodet om at få bevilget en længere tidsfrist til at fremskaffe disse oplysninger. Ved gennemgangen heraf vil Kommissionen træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der kan iværksættes i denne sag.

De pågældende anlæg til bortskaftelse af kviksløvholdigt affald savnes i dag overalt på EF's territorium. Ethvert initiativ, som måtte gøre det muligt at fjerne dette affalds radioaktivitet og genindvinde kviksløvet på miljømæssigt set tilfredsstillende vilkår, kan kun bidrage til at forbedre EF's ordning for affaldsforvaltning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 90/91

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. februar 1991)

(91/C 177/52)

Om: Haitiske sukkerrørsskærere i Den Dominikanske Republik

Ved Kommissionen, hvordan forholdene er for de haitiske sukkerrørsskærere, som arbejder i plantagerne i Den Dominikanske Republik? Deres arbejdsdag går fra solopgang til solnedgang, lønnen er fødevarer, og de bor sammenklumpede i enklaver i sukkerrørsområder, som det er vanskeligt at slippe bort fra, og som mangler vand, elektricitet, lægehjælp og skoler til børnene.

Haiti og Den Dominikanske Republik er de seneste medlemmer af Lomé-konventionen, og Kommissionen har gentagne gange givet udtryk for, at den vil knytte ydelse af støtte sammen med overholdelsen af menneskerettighederne. Har den truffet, eller påtænker den at træffe foranstaltninger til afhjælpning af denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(19. april 1991)

Kommissionen er meget opmærksom på det problem, som de mange haitiske vandrende arbejdstagere er udsat for i Den Dominikanske Republik. Emnet blev endog drøftet specielt ved næstformand Manuel Maríns besøg hos præsident Balaguer og præsident Aristide for nylig på Hispaniola-øen, og ved denne lejlighed blev der skabt klarhed over, hvilke politiske bekymringer dette spørgsmål giver anledning til både i værtslandet og i Haiti.

Kommissionen vil som led i Lomé-konvention IV, som nu både Haiti og Den Dominikanske Republik har tiltrådt, eventuelt kunne undersøge, med hvilke midler der vil kunne sættes ind i et forsøg på at løse problemet, særlig hvis de berørte lande anmoder derom i medfør af bestemmelserne om regionalt samarbejde.

Kommissionen er klar over, hvilke forpligtelser konventionen medfører med hensyn til respekten for menneskerettighederne, og den kan forsikre det ærede medlem om, at den løbende vil evaluere udviklingen i situationen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 113/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. februar 1991)

(91/C 177/53)

Om: Forebyggelse af erhvervssygdomme

På et tidspunkt, hvor de europæiske organers kompetence gør sig gældende inden for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, bør der gennemføres konkret forskning inden for EF, der gør det muligt at gennemføre foranstaltninger, der forebygger erhvervssygdomme, f.eks. på området rygsmerter, som især rammer de arbejdstagere, hvis arbejde består i at køre bil og som følge af vibrationer er ofre for rygsmerter.

Det er klart, at en tysk chaufførs rygsmerter ikke afviger fra en belgisk eller britisk chaufførs rygsmerter. Der bør foretages samordnet forskning med henblik på prævention.

Er der på EF-plan taget initiativ hertil? I bekræftende fald på hvilken måde? I benægtende fald hvorfor ikke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(12. marts 1991)

Inden for rammerne af EØF-Traktaten yder Kommissionen støtte til fællesskabsforskning inden for forebyggelse

af erhvervssygdomme, og herunder især rygskeer. En del af denne forskning har tjent som grundlag for Rådets direktiv af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskeer hos arbejdstagerne ⁽¹⁾.

I Kommissionens henstillinger til medlemsstaterne af 22. maj 1990 om vedtagelse af en europæisk liste over erhvervssygdomme ⁽²⁾ tilskynder Kommissionen desuden medlemsstaterne til at fremme forskningen inden for sygdomme, der skyldes erhvervsvirksomheden, herunder rygskeer.

I overensstemmelse med artikel 55 i EKSF-Traktaten skal Kommissionen endvidere fremme den forskning, som har betydning for arbejdsikkerheden i disse industrier. Der har allerede i længere tid været en udvikling i gang på dette område gennem programmerne for medicinsk og ergonomisk forskning, idet disse lidelser fortsat er en væsentlig grund til sygdom i de pågældende industrier.

Med hensyn til den medicinske forskning er der et vigtigt fællesskabsinitiativ på vej som led i det igangværende femte forskningsprogram ⁽³⁾ med henblik på en standardisering af metoderne til vurdering af forekomsten af disse lidelser under de forskellige arbejdsvilkår og på iværksættelse af præventive foranstaltninger.

I øjeblikket er der fem forskningsprojekter i gang (to britiske, et belgisk, et i samarbejde mellem Danmark og Italien og endelig et nederlandsk) med en økonomisk forpligtelse for Kommissionen på ca. 800 000 ecu.

Som led i det femte ergonomiske EKSF-program har Kommissionen ydet støtte til en række forskningsprojekter til forebyggelse af lændesygdomme forårsaget af transport og manuel håndtering, belastende kropstillinger og vibrationer i kul- og stålindustrierne. Denne forskning har ført til, at der er blevet iværksat præventive foranstaltninger mod disse arbejdsulykker inden for adskillige sektorer i disse industrier. Der vil i fremtiden blive foretaget lignende undersøgelser som led i det sjette ergonomiske EKSF-program (1990—1994).

Endelig er det som led i forslaget til »Forskningsprogrammet for Biomedicin og Sundhed« for 1990—1994 ⁽⁴⁾ påtænkt at gennemføre nogle forskningsprojekter om sundhedsfarerne på arbejdspladsen, herunder de ætiologiske faktorer for rygskeer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 160 af 26. 6. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. C 47 af 19. 2. 1988.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(90) 676.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 121/91

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. februar 1991)

(91/C 177/54)

Om: Brandsikkerhed

Hvilke overvejelser har Kommissionen gjort sig med hensyn til vedtagelse på fællesskabsplan af det såkaldte »Hazchem«-system for derved at sikre, at brandmænd altid er helt klar over farer, som i tilfælde af ildebrand vil kunne foreligge på et bestemt sted?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(14. marts 1991)

EF-lovgivningen indeholder en række bestemmelser om underretning af arbejdstagerne for at nedsætte risikoen for sundhedsfarer fra kemiske stoffer på arbejdspladsen, men i ingen af disse bestemmelser nævnes specielt brugen af »Hazchem«-systemet.

Ifølge EF-reglerne om sikkerhed og sundhed under arbejdet skal arbejdsgiveren underrette arbejdstagerne om risici på arbejdspladsen ⁽¹⁾. I denne forbindelse er brandmænd dækket i samme omfang som andre arbejdstagere. Ifølge disse bestemmelser skal arbejdsgiveren i nødvendigt omfang henvende sig til eksterne serviceorganer, især hjælpeorganerne.

Ifølge EF-reglerne skal leverandører også foretage en klassificering og etikettering af farlige stoffer og præparater med angivelse af farerne ved at bruge dem ⁽²⁾.

Ifølge Rådets direktiv 82/501/EØF ⁽³⁾ om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter skal de fabrikanter, der driver de største og farligste industrianlæg som omhandlet i artikel 5:

- udarbejde en nødplan inden for virksomheden og
- give oplysninger til myndighederne, for at de kan udarbejde en nødplan for brug uden for virksomheden.

De kompetente myndigheder skal i henhold til direktivet sikre, at der udarbejdes en nødplan til brug uden for virksomheden. En sådan plan vil omfatte underretning af hjælpeorganerne vedrørende farerne og de nødvendige forholdsregler, der skal træffes i tilfælde af et større uheld.

Kommissionen har derfor ikke til hensigt at fastsætte yderligere bestemmelser for at de lokaliteter, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 82/501/EØF, skal være omfattet af »Hazchem«-systemet eller et tilsvarende system, eftersom de oplysninger, der vil kunne fremskaf-

fes med et sådant system, allerede står til rådighed for brandmændene, når nødplanerne udarbejdes.

Imidlertid kunne brugen af »Hazchem«-systemet eller noget tilsvarende indgå i en ordning, som en arbejdsgiver anvender for at opfylde sin oplysningspligt. Kommissionen er i øjeblikket ved at overveje, hvilke eventuelle yderligere foranstaltninger, der kunne være behov for for at underrette arbejdstagerne mere indgående om sundhed og sikkerhed, herunder hjælpeorganerne i al almindelighed.

(¹) Direktiv 80/1107/EØF (EFT nr. L 327 af 3. 12. 1980) og direktiv 89/391/EØF (EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989).

(²) Direktiv 67/548/EØF (EFT nr. 196 af 16. 8. 1967) og direktiv 88/379/EØF (EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988).

(³) EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 124/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. februar 1991)

(91/C 177/55)

Om: Produktion og anvendelse af såkaldte »hollow-point«-kugler

1. Kan Kommissionen bekræfte, at der i Forbundsrepublikken Tyskland fremstilles hollow-point-kugler, skønt disse kugler er forbudte i Tyskland, samt at politiet i Nederlandene forsynes med disse inhumane (H&K MP5-)patroner som standardudstyr?

2. Er Kommissionen rede til at gøre den tyske og den nederlandske regering opmærksom på de multilaterale våbenkontrolaftaler, som blev underskrevet den 29. juli 1989 i Haag og som i henhold til deklarationen angående forbud mod anvendelsen af dum-dum projektiler forbyder anvendelsen af sådanne kugler?

3. Er Kommissionen rede til over for den nederlandske og den tyske regering at påpege, at hollow-point-kugler i henhold til Schengen-aftalen, som disse regeringer har underskrevet, er optaget på listen over forbudte våben og sprængstoffer, og vil Kommissionen opfordre de to lande til omgående at standse fremstillingen og anvendelsen af disse ødelæggende våben?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(12. april 1991)

1. Kommissionen råder ikke over oplysninger om fremstillingen og anvendelsen af de »hollow-point-kugler«, som det ærede medlem henviser til.

2. Endvidere henhører anvendelsen af aftaler undertegnet i Haag den 29. juli 1989 ikke under Kommissionens kompetence.

3. Forbuddet mod hollow-point-kugler i gennemførelseskonventionen til Schengen-aftalen af 14. juni 1985, der blev undertegnet den 19. juni 1990, har for øjeblikket ingen virkning, da denne konvention endnu ikke er trådt i kraft.

Det skal i øvrigt bemærkes, at det ikke tilkommer Kommissionen at udtale sig om overholdelsen af bestemmelser i en aftale, der ikke henhører under fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 127/91

af Mihail Papayannakis (GUE) og Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. februar 1991)

(91/C 177/56)

Om: DEI's projekter i Drama

Det statslige el-selskab DEI planlægger at etablere brunkulsminer og kraftige varme-el-værker (300 MW) på Drama-sletten. Ifølge protester, der er underskrevet af 30 000 borgere fra dette område, vil miljøpåvirkningen blive ødelæggende for størstedelen af Drama-sletten af følgende årsager:

1. Slettens grundvand vil falde betydeligt.
2. 100 000 ha frugtbar jord vil blive ødelagt.
3. Det vil betyde ødelæggelse af skovrigdom og nærmere betegnet Kara Dere- og Fraktos-skoven, som er omfattet af internationale konventioner.
4. Ifølge en vurdering foretaget af Afdelingen for Mineralogi og Petrologi på Aristoteles-Universitetet i Thessaloniki er det nødvendigt med måling af sprængstoffer og navnlig målinger af brunkuls radioaktivitet i dette område. Der er endnu ikke gennemført undersøgelser af denne art.

På trods af protester og kraftige reaktioner fra Drama-slettens befolkning har DEI ladet ovennævnte projekter indgå i sit ti-års-udviklingsprogram, som vi ved støttes økonomisk af EF (regionaludviklingsplaner). På grundlag af ovennævnte er det klart, at både direktiv 85/337/EØF (¹) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og direktiv 80/68/EØF (²) om beskyttelse af grundvandet, overtrædes.

Kommissionen bedes oplyse, om den er bekendt med ovennævnte projekter og deres eventuelle virkninger og hvilke foranstaltninger, den agter at træffe for at EF's lovgivning overholdes?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

(²) EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(12. april 1991)

Kommissionen har ikke kendskab til det el-værksprojekt, som nævnes i spørgsmålet, og deltager ikke i finansieringen af dets gennemførelse.

Ifølge direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal der for ethvert projekt, som vil kunne have betydelige miljømæssige virkninger, foretages en forudgående vurdering af disse virkninger, førend tilladelsen gives.

I medfør af dette direktiv skal projekter til el-værker med en varmeeffekt på mindst 300 MW underkastes en forudgående miljøvurdering, medens mindre værker kun skal underkastes en sådan forudgående vurdering, såfremt den pågældende medlemsstat finder, at værkernes egenskaber kræver det.

Kommissionen vil informere sig hos de græske myndigheder om det af det ærede medlem nævnte projekts karakteristika samt om dets udviklingsstadium for at sikre sig, at direktivets bestemmelser overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 173/91

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(91/C 177/57)

Om: Naturmedicin — omkostninger i forbindelse med godkendelse

Jeg vil gerne henvise til min skriftlige forespørgsel nr. 2019/90 (¹) om emnet godkendelse af medicinske præparater og glæder mig over Kommissionens svar af 28. september 1990.

En række valgkredse har indgivet lignende klager med hensyn til omkostningerne i forbindelse med godkendelse af naturmedicin, homøopatisk og antroposofisk medicin. Kan Kommissionen bekræfte, at det både beskæftiger sig med alternativ medicin samt medicinske præparater?

(¹) EFT nr. C 328 af 31. 12. 1990, s. 54.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. april 1991)

Som supplement til det svar, Kommissionen allerede har givet på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 2019/90, skønner denne, at afgifterne for indregistrering af såkaldte »alternative« lægemidler skal stå i et rimeligt forhold til de faktiske udgifter i forbindelse med den evaluering, som de kompetente myndigheder må afholde.

I sine forslag (¹) om homøopatiske lægemidler, som for øjeblikket er til behandling i Parlamentet, går Kommissionen endvidere ind for muligheden af en forenklet indregistrering, som kan formodes at komme til at omfatte en lang række forskellige alternative lægemidler.

(¹) Dok. KOM(90) 72 endelig udg. (EFT nr. C 108 af 1. 5. 1990, s. 10).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 186/91

af Roberto Formigoni (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(91/C 177/58)

Om: Overholdelse af kontrakter og fri konkurrence i det tidligere DDR

Efter det kommunistiske styres fald, efter DDR's forsvinden og de to Tysklandes samling har forskellige italienske virksomheder, navnlig værktøjsmaskinfabrikanter, som havde indgået leveringsaftaler med statslige import-eksport-firmaer i DDR klaget over, at disse ikke vil afhente og betale de varer, der er klar til levering. Mange af disse har begrundet afgørelsen med, at de har overført ordren til tyske virksomheder.

Omend det er glædeligt, at de to Tysklande er blevet forenet, hvad agter Kommissionen da at gøre for at de rettigheder, som virksomheder i andre medlemsstater har erhvervet, og for at princippet om fri konkurrence i fremtiden respekteres?

Hvad er der fastsat i aftalerne om samlingen for så vidt angår de i DDR tidligere eksisterende selskabers forpligtelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(10. april 1991)

De aftaler, som østtyske virksomheder inden de to Tysklandes forening har indgået med virksomheder fra Fælles-

skabets medlemsstater, bortset fra det tidligere BRD, hører ind under aftalerne om foreningen af de to Tysklunde og den tyske privatret. De hører ikke ind under Fællesskabets kompetenceområde.

Efter de to Tysklands forening gælder fællesskabsretten om den fri konkurrence i de nye østtyske delstater. Kommissionen drager omsorg for, at principperne om den fri konkurrence overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 197/91

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1991)

(91/C 177/59)

Om: Den nuværende situation vedrørende traktatbrudsprocedurerne mod Spanien som følge af manglende gennemførelse af EF-lovgivningen om finansieringsinstitutter og selskabsret

I 1989 sendte Kommissionen åbningsskrivelser til den spanske regering som led i traktatbrudsproceduren, fordi Spanien ikke havde omsat EF-direktiverne om finansieringsinstitutter og selskabsret til spansk lovgivning. Disse procedurer vedrørte følgende direktiver: Første direktiv 68/151/EØF ⁽¹⁾, andet direktiv 77/91/EØF ⁽²⁾, fjerde direktiv 78/660/EØF ⁽³⁾, tredje direktiv 78/855/EØF ⁽⁴⁾, sjette direktiv 82/891/EØF ⁽⁵⁾ og syvende direktiv 83/349/EØF ⁽⁶⁾. Til trods for den nye lov om aktieselskaber er der fortsat kritik fra juristernes side, som påpeger alvorlige mangler i gennemførelsen af EF-lovgivningen. Hvilke oplysninger kan Kommissionen give om den nuværende situation vedrørende alle disse procedurer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 65 af 14. 3. 1968, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 26 af 30. 1. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 295 af 20. 10. 1978, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 47.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(5. april 1991)

Alle de direktiver, som det ærede medlem nævner, er blevet omsat til spansk lovgivning.

Kommissionen vil sende en oversigt over den spanske lovgivning på det pågældende område med angivelse af datoerne for offentliggørelse direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 206/91

af Adrien Zeller (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1991)

(91/C 177/60)

Om: Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige og erhvervsretlige sager mellem EF's medlemsstater

Vil Kommissionen ajourføre sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1419/90 ⁽¹⁾, for så vidt angår Spanien og Portugal?

Bør Kommissionen ikke formå Spanien og Portugal til hurtigt at ratificere San Sebastián-konventionen af 26. maj 1989?

⁽¹⁾ EFT nr. C 272 af 29. 10. 1990, s. 42.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(10. april 1991)

San Sebastián-konventionen af 26. maj 1989 om Spaniens og Portugals tiltrædelse af Bruxelles-konventionen af 27. september 1986 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (samt protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning af denne konvention) er ratificeret af Nederlandene, Frankrig og Spanien.

I henhold til artikel 32 trådte konventionen i kraft den 1. februar 1991 i Spanien og de to medlemsstater, der har ratificeret den.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 207/91

af Adrien Zeller (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1991)

(91/C 177/61)

Om: Europæisk statut for bjergførere

I tre år har europæiske bjergførere, især fra Italien, Storbritannien, Tyskland og Frankrig, nu arbejdet sammen på at få opstillet et regelsæt for dette erhverv, som skal anvendes i hele Fællesskabet.

Er Kommissionen orienteret om disse bestræbelser, og hvilke bestemmelser agter den at foreslå for dette erhverv forud for det indre marked i 1993?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. april 1991)

Kommissionen har ikke kendskab til de aktiviteter, som det ærede parlamentsmedlem omtaler. Den ser imidlertid med tilfredshed på dette arbejde og kan kun tilskynde til et samarbejde mellem de nationale sammenslutninger i de pågældende medlemsstater.

I betragtning af den nye fremgangsmåde på dette område, som blev fastslået for første gang i direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ om en »generel ordning«, og som blev gentaget i direktivforslaget om en supplerende generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser ⁽²⁾, har Kommissionen ikke planer om at fremsætte særlige forslag for bjergførere.

Der kan fås nærmere oplysninger om disse generelle direktiver i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 24/91 af Jean-Pierre Raffarin ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. C 263 af 16. 10. 1989, ændret forslag (EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990).

⁽³⁾ Se side 23 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 234/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. februar 1991)

(91/C 177/62)

Om: Cued Speech-systemets fremtid

Kan Kommissionen oplyse, om mund-hånd-tegnsystemet — Cued Speech — er medtaget i Handynet-systemet som teknisk middel, der gør det muligt for børn at forstå og bruge et sprog?

Kan den oplyse, om Cued Speech er tilpasset alle sprog i EF og give en generel vurdering af harmonisering af tegnsprog i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. marts 1991)

Det første modul, der er iværksat inden for det europæiske databaserede informationssystem Handynet, vedrører de tekniske hjælpemidler. Da disse er beregnet på at afhjælpe en mangel, indgår mund-hånd-tegnsystemet Gued Speech blandt Handynet-systemets informationsmidler som led i det program til genoptræning,

der udgøres af tekniske hjælpemidler, hvormed man kan lære og tilegne sig et sprog.

Cued Speech er udformet i USA og er først og fremmest blevet udviklet i de engelsksprogede lande. Det er nu tilpasset over 42 sprog og dialekter, herunder Fællesskabets officielle sprog.

Man kan vanskeligt forestille sig, hvorledes de mange nationale systemer, i hvilke denne metode er tages i brug, kan harmoniseres på fællesskabsplan.

Kommissionen har imidlertid fra flere medlemsstater fået oplysning om en fællesnational foranstaltning vedrørende tegnsprog, der er truffet som led i initiativerne i forbindelse med »Horizon«. Denne fællesnationale foranstaltning udgår fra det net af lokal modelvirksomhed, der er skabt inden for rammerne af HELIOS-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 235/91

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. februar 1991)

(91/C 177/63)

Om: Kræftfremkaldende stoffer i asbesterstatninger

Under henvisning til, at der i øjeblikket finder en debat sted om kræftfaren for mennesket ved visse asbesterstatninger såsom glasfibre og keramiske fibre,

1. Kan Kommissionen da på grundlag af sin nuværende viden oplyse, om de glasfibre og keramiske fibre, der anvendes som asbesterstatninger kan fremkalde kræft hos menneskene?
2. Kan Kommissionen oplyse, om glasuld er kræftfremkaldende?
3. Agter Kommissionen at tage initiativer vedrørende asbesterstatninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. marts 1991)

Kommissionen har i årevis meget opmærksomt fulgt forskningen og undersøgelserne i forbindelse med de sundhedsrisici, der kan opstå for helbredet ved brug af mineralske kunstfibre som erstatning for asbest inden for industrien og på andre arbejdspladser.

Kommissionen arbejder navnlig nært sammen med Det Internationale Kræftforskningscenter (CIRC/IARC) i

Lyon, der er en anerkendt autoritet på dette område. Centret har for nylig (bind 43, 1988) evalueret disse risici, navnlig på grundlag af de forhåndenværende epidemiologiske oplysninger.

Konklusionerne var følgende:

1. Glasfibre. Det er ikke fyldestgørende bevist, at de er kræftfremkaldende, idet de disponible undersøgelser er utilstrækkelige til, at der kan drages en sådan konklusion.
2. Keramiske fibre. Ingen oplysninger til rådighed.
3. Glasuld. Det er kun i begrænset omfang påvist, at det kan være kræftfremkaldende. Udsættes man for det, kan det nok fremkalde kræft, men visse faktorer griber forstyrrende ind og kan have en ikke ubetydelig indvirkning.

På grundlag af de forhåndenværende oplysninger ser det for øjeblikket i det store og hele ikke ud til, at der kan føres noget fuldgældigt bevis, og det bliver nødvendigt med yderligere iagttagelser for at kunne foretage en mere sammenhængende evaluering af disse fibre, hvis sundhedsskadelige virkninger eventuelt kan vise sig flere år efter, som det er tilfældet med asbest.

Kommissionen undersøger situationen i forbindelse med klassificeringen og mærkningen af farlige stoffer, og den vil beslutte, om der skal træffes foranstaltninger såsom fastsættelse af grænseværdier for udsættelsen, eller om bestemmelserne i direktiv 90/394/EØF (beskyttelse af arbejdstagerne mod kræftfremkaldende stoffer) skal finde anvendelse ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 289/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. marts 1991)

(91/C 177/64)

Om: Kvalitet og pålidelighed af de statistiske oplysninger

Hvorledes bedømmer Kommissionen kvaliteten og pålideligheden af de forskellige medlemsstaters statistiske organer?

Den nye fælles landbrugspolitik, som Kommissionen har foreslået, skal bygge på oplysninger, hvis statistiske værdi må kunne fastslås: indkomsternes niveau og struktur, bedrifternes størrelse osv.

Er Kommissionen i stand til i samtlige lande at vurdere de reelle tal for landbruget og således også anslå omfanget af »den sorte økonomi«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henning Christophersen

(7. marts 1991)

Kommissionen finder i det store og hele, at de statistiske oplysninger, der frembringes af medlemsstaternes statistiske kontorer, er af tilfredsstillende kvalitet og pålidelighed og står i forhold til de anvendte ressourcer.

Der er imidlertid stadig lakuner for så vidt angår såvel oplysningernes sammenlignelighed fra medlemsstat til medlemsstat som deres værdi som udgangspunkt for en vurdering af de politiske behov på EF-plan. Bl.a. bør visse medlemsstaters statistiske kontorer sætte ind på det organisatoriske plan for at kunne leve op til de krav, der stilles til dem.

Kommissionen har bistået flere lande (Italien, Grækenland, Portugal og Irland) med at udarbejde omlægningsplaner, navnlig for så vidt angår landbrugsstatistikkerne. De pågældende lande har dermed kunnet fremlægge mere sammenlignelige tal, uden at alle problemer dog er blevet løst.

Inden for landbrug har Kommissionen for at kunne råde over pålidelige og sammenlignelige statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for de landbrugspolitiske beslutninger, i flere år haft et program for drift, produktion og priser inden for landbruget. Der lægges navnlig vægt på korrekte skøn over landbrugernes indtægter, hvad enten de hidrører fra landbrugsdriften eller fra andre kilder.

For så vidt angår nationalregnskabet, er Kommissionen for øjeblikket ved at forberede forslag til, hvordan den skjulte del af økonomien kan behandles ensartet, således at der kan udarbejdes sammenlignelige statistikker over bruttonationalindkomsten, der danner grundlaget for den fjerde indtægt på EF's budget.

Ud fra en opfattelse af, at et pålideligt, relevant og videnskabeligt uangribeligt statistisk system vil lette iværksættelsen, opfølgningen og evalueringen af EF's politik, har Kommissionen på det mere generelle plan endvidere besluttet at iværksætte et program over prioriterede aktioner for perioden 1989—92. Programmet er vedtaget i en resolution fra Rådet ⁽¹⁾ efter høring af Europa-Parlamentet.

Det næste program er nu under udarbejdelse. Europa-Parlamentet skal afgive en udtalelse, som Kommissionen vil lægge den allerstørste vægt på.

⁽¹⁾ EFT nr. C 161 af 28. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 294/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. marts 1991)
(91/C 177/65)

Om: Bedrageri og EF's egne indtægter

I sit svar på Revisionsrettens kritik ⁽¹⁾ har Kommissionen henvist til etableringen af en ordning, »hvorved de oplysninger, den råder over med hensyn til svig eller uregelmæssigheder, automatisk sammenholdes med bogføringen af de egne indtægter« i den hensigt at »gøre det muligt at kontrollere, om de nationale myndigheder har fastlagt, bogført, opkrævet og stillet de egne indtægter til rådighed med den ønskelige hurtighed«. Er en sådan ordning blevet etableret?

⁽¹⁾ EFT nr. C 313 af 12. 12. 1990, s. 227.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(2. april 1991)

Som omtalt af det ærede medlem er et af de mål, som Kommissionen vil nå med gennemførelsen af den nye forordning (EØF) nr. 1552/89 ⁽¹⁾, at medlemsstaterne i alle de oplysninger, de skriftligt tilstiller Kommissionen, sammenholder tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der er konstateret og meddelt Kommissionen, med fastlæggelsen og opkrævningen af de tilsvarende egne indtægter.

Efter Kommissionens foranstaltning har nogle medlemsstater allerede foretaget denne sammenholdelse.

Kommissionen vil fortsætte sin foranstaltning med henblik på, at alle medlemsstaterne indfører denne praksis.

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 350/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. marts 1991)
(91/C 177/66)

Om: Omrestrukturering af De Tolvs toldadministrationer

Gennemførelsen af den frie bevægelighed vil bevirke en reduktion af toldvæsenets opgaver ved EF's indre grænser. Denne reduktion vækker bekymring hos de pågældende administrationers personale i medlemsstaterne.

Har Kommissionen foretaget en vurdering af denne aktivitetsnedgangs betydning for beskæftigelsen, og har den kendskab til at medlemsstaterne har truffet foranstaltninger med henblik herpå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(19. april 1991)

Kommissionen henviser det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2337/90 af Dieter Rogalla ⁽¹⁾.

Den skal oplyse, at den sammen med medlemsstaternes toldmyndigheder fortsat er i færd med at analysere resultaterne af undersøgelsen over toldadministrationernes organisation i udsigten til gennemførelsen af enhedsmarkedet pr. 1993. Undersøgelsen blev foretaget i 1990 af det europæiske institut for offentlig administration i Maastricht på foranledning af Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 107 af 22. 4. 1991, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 361/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. marts 1991)
(91/C 177/67)

Om: Britiske uddannelses- og virksomhedsråds berettigelse til at modtage støtte fra Socialfonden

I et svar på en skriftlig forespørgsel af 14. januar i House of Commons erklærede Robert Jackson på Det Forenede Kongeriges Arbejdsministeriums vegne, at uddannelses- og virksomhedsråd er private firmaer, som driver virksomhed under en kontrakt med Arbejdsministeriet. Kan Kommissionen bekræfte, at sådanne private firmaer i henhold til de eksisterende bestemmelser vedrørende Socialfonden ikke vil kunne modtage støtte herfra?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(19. april 1991)

Kommissionen er godt klar over, at de britiske uddannelses- og virksomhedsråd er private firmaer. Men tilsyneladende modtager mange af de erhvervsuddannelsesprogrammer, som gennemføres via disse råd, finansiel støtte fra det offentlige. I sådanne tilfælde kan Den Europæiske Socialfond yde tilskud.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 380/91**af Henry Chabert (RDE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(7. marts 1991)**(91/C 177/68)*

Om: Projekter, der er til behandling i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (BERD)

Arbejdet med etableringen af den kommende bank for Østeuropa skrider frem, og indvielsen forventes at finde sted i midten af april 1991.

Omkring 200 projekter i samtlige østlande skal allerede være til behandling.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke sektorer disse projekter fortrinsvis angår, hvor mange projekter, der i alt er til behandling på nuværende tidspunkt og hvorledes disse er fordelt med hensyn til lande og sektorer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(19. april 1991)

Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling vil blive stiftet, når medlemmer, der repræsenterer to tredjedele af bankens kapital, har ratificeret vedtægterne. Bestyrelsen, hvis første møde er berammet til den 17. april 1991, vil få til opgave at gennemgå og godkende de finansieringsprojekter, som den vil få forelagt, efter at disse er behandlet af bankens tjenestegrene og inden for rammerne af bankhemmeligheden kunne give det ærede medlem de ønskede oplysninger, som den for øjeblikket ikke er i besiddelse af.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 408/91**af sir James Scott-Hopkins (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. marts 1991)**(91/C 177/69)*

Om: Forvaltning af donorblod

Hvilke praktiske forslag agter Kommissionen at udarbejde for at tilskynde EF-borgerne til at give blod og gøre det lettere for hospitaler, klinikker osv. i EF at fordele det

til rådighed stående donorblod mellem sig under hensyntagen til behovssituationen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(26. april 1991)

Rådet og sundhedsministrene, forsamlet i Rådet, anmodede på mødet den 13. november 1989 Kommissionen om at forelægge en rapport om Fællesskabets selvforsyning med menneskeblod og om tilskyndelse til frivillig afgivelse af blod.

Desuden foreslog Kommissionen i sin handlingsplan i forbindelse med det europæiske til bekæmpelse af AIDS for 1991—1993, som er forelagt i Rådet, at den skulle foretage en nøje undersøgelse af, hvad der i øjeblikket gøres for at gøre Europa selvforsynende med hensyn til blod og blodprodukter gennem tilskyndelse af frivillig blodafgivelse, og endvidere vurdere, hvorledes disse målsætninger bedst kan opfyldes.

I samarbejde med Europarådet er der blevet udarbejdet et spørgeskema om indsamling og anvendelse af menneskeblod og -plasma, som er blevet udsendt til medlemsstaterne. På grundlag af denne undersøgelse forberedes der en rapport til forelæggelse for Rådet inden udgangen af 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 413/91**af John Bird (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. marts 1991)**(91/C 177/70)*

Om: Europas for seniorer

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes ordningen med Europas for seniorer dvs. rejsekort for personer over 60 år, er blevet gennemført i de enkelte medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(18. april 1991)

Kommissionens henstilling om indførelse af et rejsekort for personer over 60 år er for tiden genstand for korrespondance mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som ved flere lejligheder har bragt spørgsmålet i erindring over for disse. Dette skete senest ved det første møde i det nyoprettede Rådgivende Udvalg for Ældrespørgsmål og Solidaritet mellem Generationerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 415/91
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. marts 1991)
(91/C 177/71)

Om: Sammenlignelige statistiske oplysninger

Som mange af mine kolleger modtager jeg ofte anmodninger om sammenlignelige statistiske oplysninger om lovgivning og politik for hver medlemsstat.

Findes der i Kommissionen en speciel tjeneste, der indsamler og udarbejder sammenlignelige statistiske oplysninger?

Ville det i benægtende fald ikke være hensigtsmæssigt at oprette en sådan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(4. april 1991)

Medlemsstaternes lovgivningsmæssige og politiske aktiviteter har konsekvenser for hele samfundet. Disse konsekvenser måles i de enkelte lande ved hjælp af statistiske oplysninger.

Det Statistiske Kontor (Eurostat), som er et af Kommissionens generaldirektorater, har som hovedopgave at give de europæiske institutioner og navnlig Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for iværksættelsen, opfølgningen og vurderingen af EF's politik. Eurostat skal for det andet offentliggøre statistiske oplysninger til orientering for den europæiske offentlighed i bred forstand, for erhvervslivet og for andre økonomiske og sociale beslutningstagere. For det tredje skal Eurostat oprette et europæisk statistisk system med standarder, metoder og en organisation, der skal kunne udarbejde sammenlignelige og anvendelige statistikker for hele EF. Endelig bistår Eurostat med at udvikle statistiske systemer i udviklingslande og i de lande, der er ved at gå over til markedsøkonomi.

Eurostats arbejde berører alle sider af økonomien, samfundet og miljøet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 421/91
af Pierre Bernard-Reymond (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. marts 1991)
(91/C 177/72)

Om: Bestemmelser vedrørende adgang til bjergfører-erhvervet

Mener Kommissionen ikke, at det med henblik på at bevare seriøs og troværdig regulering vedrørende adgang til

bjergførererhvervet i forbindelse med det indre marked i 1993 er nødvendigt og påkrævet at indføre erhvervsfaglige bestemmelser på fællesskabsplan, som fastlægger en ensartet status, som tager hensyn til erhvervets mangesidige karakter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(10. april 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 24/91 af Jean-Pierre Raffarin (¹).

(¹) Se side 23 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 455/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. marts 1991)
(91/C 177/73)

Om: Personer i ledende stillinger

Arbejdsvilkårene for personer i ledende stillinger er i visse medlemsstater endnu ikke omfattet af kollektive overenskomster.

Hvilke forslag agter Kommissionen at stille som led i Den Europæiske Socialpagt med henblik på for ledere at få indført særlige bestemmelser, som er fælles for alle medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(19. april 1991)

Kommissionens handlingsprogram for gennemførelsen af Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkeds-mæssige og Sociale Rettigheder indeholder ingen forslag om lederes arbejdsvilkår.

Kommissionen har således ikke til hensigt at fremlægge forslag til EF-bestemmelser herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 466/91
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. marts 1991)
(91/C 177/74)

Om: Fjernstudier

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt den er villig til at finansiere pilotprojekter vedrørende fjernstudier, navnlig

i afsides beliggende regioner, hvor denne form for studier kan være med til at give mange mennesker kvalifikationer, de ellers ikke ville have haft mulighed for at erhverve?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(19. april 1991)

1. Kommissionen iværksatte den 18. december 1990 et fællesskabsinitiativ, EUROFORM, der åbner mulighed for gennem strukturfondene at finansiere projekter med sigte på erhvervsuddannelse, især med henblik på nye kvalifikationer, ny kompetence og nye beskæftigelsesmuligheder. EUROFORM-initiativet er specielt udformet med sigte på at støtte afsides regioner og landdistrikter i Fællesskabet og rummer mulighed for at støtte projekter, der omfatter fjernundervisning.

2. I overensstemmelse med de prioriteringer, der er opstillet i Kommissionens arbejdsrapport om fjernundervisning (SEC(90) 479) og under hensyntagen til de muligheder, der er indeholdt i de igangværende EF-programmer på uddannelsesområdet, er Kommissionen i færd med at udarbejde forslag til forelægning for Parlamentet og Rådet senere på året i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsprogram for 1991.

under henvisning til, at Rådets formand og Kommissionen regelmæssigt skal aflægge rapport om resultaterne af den multilaterale overvågning til Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet.

Samt under henvisning til

1. At den faldende dollarkurs, de svingende oliepriser og krisen i USA's og Japans banksystemer medfører usikkerhed for det økonomiske systems stabilitet.
2. At den økonomiske vækst i Fællesskabet i 1990 har været langsommere, hvilket har haft følger for beskæftigelsen.
3. At rentesatserne i Fællesskabet er steget som følge af Forbundsrepublikken Tysklands udnyttelse af kapitalmarkedet.

Bedes Rådet oplyse følgende:

4. Agter Rådet snarest at træffe foranstaltninger til koordinering af medlemsstaternes økonomiske politik for at opnå et fald i rentesatserne og nedgang i arbejdsløsheden, og vil det endelig indføre de instrumenter, som er nødvendige med henblik på opnåelse af økonomisk konvergens og samhørighed?
5. Vil Rådet samordne sine synspunkter, således at de medlemsstater, som er medlemmer af Syv-Landegruppen, kan indtage en fælles holdning på dennes næste møde?

Svar

(31. maj 1991)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 723/91

af Alman Metten, Imelda Read, Klaus Wettig, Carole Tongue, Gérard Fuchs, Magdalene Hoff, Joan Colom I Naval, Gérard Caudron og João Cravinho (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. april 1991)

(91/C 177/75)

Om: Den økonomiske situation i Fællesskabet

Under henvisning til Rådets beslutning af 12. marts 1990 om gennemførelse af gradvis konvergens i den økonomiske politik og de økonomiske resultater i første etape henimod Den Økonomiske og Monetære Union.

Under henvisning til, at Rådet har forpligtet sig til at anvende følgende principper: prisstabilitet, ligevægt i de offentlige finanser, stabile monetære forhold, ligevægt på den samlede betalingsbalance og åbne, konkurrencedygtige markeder.

Under henvisning til, at Rådet har forpligtet sig til at afholde konsultationer for at overveje eventuelle foranstaltninger, hvis begivenheder uden for Fællesskabet truer den økonomiske stabilitet og samhørighed i Fællesskabet

I overensstemmelse med beslutningen fra marts 1990, som indeholder de nye procedurer med henblik på at opnå en sådan grad af konvergens, som er nødvendig for en vellykket gennemførelse af første etape af ØMU, gennemførte Rådet den 28. januar 1991 den multilaterale overvågning af medlemsstaternes økonomiske politik og undersøgte i den forbindelse dels de seneste oplysninger om de internationale konjunkturer, dels hvilken politik der er den mest hensigtsmæssige til at overvinde de forestående vanskeligheder.

Rådet har desuden fået forelagt Kommissionens forslag vedrørende årsberetningen 1990/91 om den økonomiske situation i Fællesskabet og retningslinjerne for den økonomiske politik i Fællesskabet i 1991.

Europa-Parlamentet har ligeledes fået forelagt dette forslag, som det skal afgive udtalelse om.

Debatten i både Rådet og Parlamentet vedrører bl.a. de spørgsmål, som det ærede medlem rejser.

På det generelle plan agter Rådet fuldt ud at anvende de procedurer til styrkelse af samordningen af den økonomiske politik, der er blevet indført som led i første etape af Den Økonomiske og Monetære Union.

Medlemsstaterne rådfører sig regelmæssigt med hinanden om de væsentligste af de spørgsmål, der vedrører internationale finansielle organisationer som f.eks. IMF, Verdensbanken og G7-gruppen.

Det er Rådets opfattelse, at EF-landene nu for alvor er på vej hen imod øget konvergens, og at der er bred enighed både om målene og om midlerne til at nå dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 724/91

af Henry Saby (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. april 1991)

(91/C 177/76)

Om: Erklæring om Sydafrika vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet i Rom (14. og 15. december 1990)

I ovennævnte erklæringer vedtog Det Europæiske Råd bl.a. at ophæve forbudet mod nye investeringer i Sydafrika.

Kan Rådet redegøre for, hvorfor det på dette tidspunkt traf denne afgørelse, og hvilke virkninger mener det, en sådan afgørelse vil få?

Svar

(31. maj 1991)

De afgørelser, der blev truffet på Det Europæiske Råds samling i Rom, vedrørende Sydafrika indgår helt i den politik, Fællesskabets og dets medlemsstater har fastlagt med henblik på effektivt at bidrage til virkeliggørelsen af det mål, som de er fast besluttet på at nå på dette område: en fuldstændig afvikling af apartheidsystemet ved fredelige midler, afløst af en forenet, ikke-raceopdelt og demokratisk stat.

Rådet henviser til, at denne politik er bygget op omkring følgende tre hovedlinjer:

- anvendelse af en hel række restriktive foranstaltninger med henblik på at lægge pres på de sydafrikanske myndigheder for at fremme de nødvendige, dybtgående og irreversible ændringer i Sydafrika
- iværksættelse af et bistandsprogram for ofre for apartheid, som gradvis er blevet udvidet, og som tager sigte på at støtte processen med en fredelig ændring i dette land
- løbende og opmærksom opfølgning og vurdering af udviklingen i forholdene i Sydafrika for at kunne til-

passe Fællesskabets og dets medlemsstaters aktion på baggrund af omstændighederne.

Det Europæiske Råd hilste naturligvis med stor tilfredshed de betydelige ændringer, der er sket i Sydafrika i 1990, velkommen og fremhævede i den forbindelse den rolle, som præsident De Klerk og Nelson Mandela har spillet i gennemførelsen af disse ændringer.

Fællesskabet og dets medlemsstater beklager den tiltagende vold, der hærger Sydafrika og som risikerer at bringe denne positive udvikling i fare, men ser med tilfredshed på de nye elementer, som siden da har bekræftet, at den allerede påbegyndte ændringsproces fortsætter i den retning, de anbefaler.

Det er Fællesskabet og dets medlemsstaters faste vilje at støtte denne proces. De har derfor besluttet at følge den strategi om gradvis at lempe presset på de sydafrikanske myndigheder i takt med de konkrete resultater af de igangværende forhandlinger.

Med henblik herpå finder Det Europæiske Råd, at de restriktive foranstaltninger, der blev indført i 1986, vil kunne lempes, så snart den sydafrikanske regering tager lovgivningsmæssige skridt til at ophæve lovene om adskilte beboelsesområder (»Group Areas Act«) og om besiddelse af fast ejendom (»Land Act«).

Samtidig har Det Europæiske Råd allerede nu villet sende et konkret positivt signal om støtte til alle de parter, der deltager i den igangværende forhandlingsproces i Sydafrika.

På den baggrund besluttede Det Europæiske Råd at udbygge programmet med positive foranstaltninger og at tilpasse det til den nye situations krav, herunder kravet om, at de landflygtige kan vende hjem og genbosættes, hvilket udviklingen i forhandlingerne har gjort muligt. Rådet glæder sig over at kunne konstatere, at ligeledes takket være Europa-Parlamentets aktive bidrag er beløbene til dette program for 1991 blevet fordoblet i forhold til det foregående år.

Endvidere besluttede Det Europæiske Råd at ophæve forbuddet mod nye investeringer. Vi forventer, at denne foranstaltning vil kunne bidrage til at bekæmpe arbejdsløsheden og til at forbedre den økonomiske og sociale situation i Sydafrika. Den igangværende udvikling, som tager sigte på helt at afskaffe apartheid, skulle dermed blive fremmet yderligere.

I mellemtiden har Fællesskabet og dets medlemsstater — på baggrund af præsident De Klerks meddelelse om nye betydelige lovændringer i Sydafrika — den 4. februar 1991 afgivet en erklæring, hvori de udtrykker tilfredshed med denne udvikling og meddeler, at Fællesskabet vil gå i gang med at forberede en lempelse af de sanktioner, der blev vedtaget i 1986.

Som konklusion udtrykker Rådet ønsket om, at vi snart må se et nyt forenet, ikke-raceopdelt og demokratisk Syd-

afrika blive skabt, som kan indtage den plads, der tilkommer det i det internationale samfund.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 725/91

af Brian Cassidy (ED)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(23. april 1991)
(91/C 177/77)

Om: De undtagelsesbestemmelser, der gælder for Danmark og Irland for så vidt angår medbringelse af toldfri varer

Konklusionerne fra Økofin-mødet den 17. december 1990 om den mængde varer, som rejsende toldfrit kan medtage over grænserne, er uklare. Der henvises til

- a) anvendelse af de nye bestemmelser med tilbagevirkende kraft
- b) fortsatte undtagelser for Danmarks og Irlands vedkommende
- c) det nederlandske kompromis.

Parlamentet har vanskeligt ved at forstå, hvad det er, Rådet foreslår, navnlig hvad angår anvendelse af de nye bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

Kan Rådet forklare Parlamentet sine forslag og aflægge beretning på baggrund af beslutningen om at træffe samlet afgørelse om det nederlandske kompromis senest den 31. marts 1991?

Svar

(31. maj 1991)

1. Rådet har ventet med at besvare det ærede parlamentsmedlems spørgsmål for at kunne få klarhed over situationen vedrørende afgiftsfritagelse for rejsende og undtagelserne for Danmark og Irland.

2. Som der blev udtrykt forventning om i konklusionerne fra samlingen i Rådet (økonomisk og finans) den 17. december 1990, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, nåede Rådet ganske rigtigt på samlingen den 18. marts 1991 til enighed om en forhøjelse af afgiftsfritagelsen i rejsetrafikken mellem medlemsstaterne, nemlig

- for rejsende på 15 år og derover: 600 ecu fra 1. juli 1991 i stedet for 390 ecu. For Danmark og Grækenland fastsættes der dog inden for denne grænse en stykværdi på 340 ecu og for Irland 95 ecu
- for rejsende under 15 år: 150 ecu fra 1. juli 1991 med en stykværdi på 95 for Irland.

3. Ved samme lejlighed godkendte Rådet to undtagelsesbestemmelser for Danmark og Irland, der træder i

kraft ved retsaktens formelle meddelelse til medlemsstaterne.

Disse undtagelser, der kun skal gælde i 1991, vedrører hovedsagelig køb, især af tobak og alkohol, foretaget af rejsende, der kun har været væk fra landet i meget kort tid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 726/91

af Fernand Herman, Karl von Wogau og Raphaël Chanterie (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(23. april 1991)
(91/C 177/78)

Om: Den økonomiske situation i Fællesskabet

Under henvisning til:

- Rådets beslutning af 12. marts 1990 om gradvis konvergens i den økonomiske politik i første etape hen imod Den Økonomiske og Monetære Union
- de regelmæssige rapporter om resultaterne af konvergenspolitikken.

Bedes Rådet oplyse:

Ser Rådet i de tydelige tendenser til voksende problemer inden for den økonomiske politik i de forskellige medlemsstater en fare for stabiliteten, væksten og det økonomiske sammenhold i Fællesskabet?

Hvilke problemer for videreudviklingen af Den Økonomiske og Monetære Union medfører navnlig

- den omfattende arbejdsløshed, stagnerende økonomiske aktivitet og inflation i Grækenland?
- den stigende inflation og arbejdsløshed i Portugal?
- de store finansieringsopgaver i Tyskland, som over renteniveauet og valutakurserne indvirker på den økonomiske udvikling i Fællesskabet?

og hvilke foranstaltninger foreslår Rådet?

Svar

(31. maj 1991)

Rådet er fuldstændig klar over, hvilke økonomiske og sociale problemer alle medlemsstaterne, men nogle af dem i særlig grad, i øjeblikket står over for.

Rådet er overbevist om, at medlemsstaterne gradvis vil kunne overkomme disse vanskeligheder, og at Fællesskabet vil støtte dem.

Der vil blive foretaget en bred drøftelse af den økonomiske situation i fortsættelse af Kommissionens forelæggelse af den økonomiske rapport for 1990/91. Der vil i den forbindelse blive taget særligt hensyn til de lande, der har alvorlige problemer, således som dette er nævnt i artikel 5 i Rådets beslutning om økonomisk konvergens⁽¹⁾:

»Hvis den potentielle eller faktiske økonomiske udvikling i en eller flere medlemsstater indebærer risici for den økonomiske stabilitet og samhørighed i Fællesskabet, foretager Rådet en gennemgang af den økonomiske situation. Denne gennemgang kan medføre, at der fremsættes særlige henstillinger til en eller flere medlemsstater med henblik på at fremme de nødvendige tilpasninger i den økonomiske politik.«

EFT nr. L 78 af 24. 3. 1990, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1042/91
af Karla Peijs, Konstantinos Stavrou, Karl von Wogau og
Egon Klepsch (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(22. maj 1991)
(91/C 177/79)

Om: GATT-forhandlingerne

1. Hvilke retningslinjer agter Rådet at udstede til Kommissionen for at overvinde stagnationen i GATT-forhandlingerne og for at bidrage til en hurtig og konstruktiv afslutning af Uruguay-Runden?

2. Er Rådet enig i den italienske udenrigshandelsminister Ruggieros kritik, hvorefter EF's institutionelle beslutningsstrukturer ikke er særlig egnet til at føre sådanne multilaterale handelsforhandlinger med den nødvendige fleksibilitet?

Svar
(30. maj 1991)

1. Efter at forhandlingerne under Uruguay-Runden blev suspenderet på GATT's ministerkonference i Bruxelles i december sidste år, har GATT's generaldirektør Dunkel, i overensstemmelse med det mandat, han fik af formanden for Handelsforhandlingskomitéen på Ministerplan, ført intensive konsultationer med det klare mål at nå til enighed om alle de forhandlingsområder, hvor der var afvigende holdninger.

I sin egenskab af forhandler for Fællesskabet har Kommissionen i forlængelse af konklusionerne fra Det Eu-

ropæiske Råd i december sidste år haft kontakter med en række deltagere og med Dunkel for hurtigst muligt at indgå en velafbalanceret aftale, der dækker alle sektorer.

På mødet i TNC den 26. februar 1991 i Genève blev det vedtaget at genoptage forhandlingerne under Uruguay-Runden med udgangspunkt i et arbejdsprogram, som Dunkel har foreslået.

I samme periode har Kommissionen hele tiden stået i nær kontakt med Det Særlige Artikel 113-Udvalg og Rådet, som den underrettede om situationens udvikling på samlingen 4. februar og 4. marts 1991. Ved sidstnævnte lejlighed udtrykte Rådet sin tilfredshed med genoptagelsen af forhandlingerne i Genève og bekræftede den betydning, den tillægger et heldigt udfald af disse. Det erindrede endvidere om, at man må sætte alt ind på hurtigst muligt at nå frem til en velafbalanceret aftale, der dækker alle sektorer. Rådet har i øvrigt vedtaget, at det regelmæssigt vil gøre status over situationen.

2. For så vidt angår det ærede medlems andet spørgsmål plejer Rådet ikke at udtale sig om erklæringer, som et af dets medlemmer fremsætter uden for Rådet, men det understreger dog den betydning, det tillægger et godt samarbejde med Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1043/91
af Roberto Speciale (GUE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(22. maj 1991)
(91/C 177/80)

Om: Den økonomiske situation og gradvis konvergens

Kan Rådet

— eftersom der nu over et år efter Rådets afgørelse af 12. marts 1990 om gradvis konvergens i den økonomiske politik i første etape af ØMU ikke er konstateret positive nyskabelser på hverken det økonomiske eller det institutionelle plan, men tværtimod — som det fremgår af beretningen om den økonomiske situation — i visse EF-lande er tale om foruroligende fænomener, hvortil kommer eksterne begivenheder, som truer stabiliteten, og

— i betragtning af, at Kommissionen dog i samme periode for så vidt angår den mere generelle økonomiske situation i Fællesskabet har udarbejdet nogle betydningsfulde dokumenter om situationen og udsigterne for den europæiske industri og arbejdsmarkedet, hvoraf det fremgår, at der må etableres forbindelse mellem disse sektorer og gennemførelsen af det indre

marked og foretages en reel koordinering af Fællesskabets økonomiske politikker,

oplyse, om ikke det mener, at det bør forelægge specifikke forslag på det økonomiske og institutionelle plan med henblik på at indhente de forsinkelser, der kan registreres i den gradvise konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske politikker, ikke blot for at skabe gunstige betingelser for ØMU, men også for at igangsætte en proces med opbygning af et koordineret system for Fællesskabets intervention i økonomisk politik?

Svar

(30. maj 1991)

Rådet er klar over, at der er behov for at styrke konvergens mellem medlemsstaternes økonomier, så meget

mere som en sådan konvergens er af afgørende betydning for, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere tilfredsstillende; som det ærede medlem ved, er denne emnet for en af de igangværende regeringskonferencer. Med henblik på at skabe en højere grad af konvergens har Rådet to gange gennemført multilateral overvågning af politikkerne og de økonomiske resultater i overensstemmelse med den nye konvergensbeslutning fra marts 1990. Hermed har de ansvarlige for medlemsstaternes økonomiske politik fået mulighed for en mere intensiv og regelmæssig dialog om mulighederne for at styrke konvergens.

Rådet påtænker hverken institutionelle ændringer eller nye procedurer i nær fremtid. Regeringskonferencen om Den Økonomiske og Monetære Union er dog i øjeblikket ved at undersøge, hvordan Traktaten skal ændres med henblik på yderligere at styrke midlerne til gennemførelse af konvergens.

